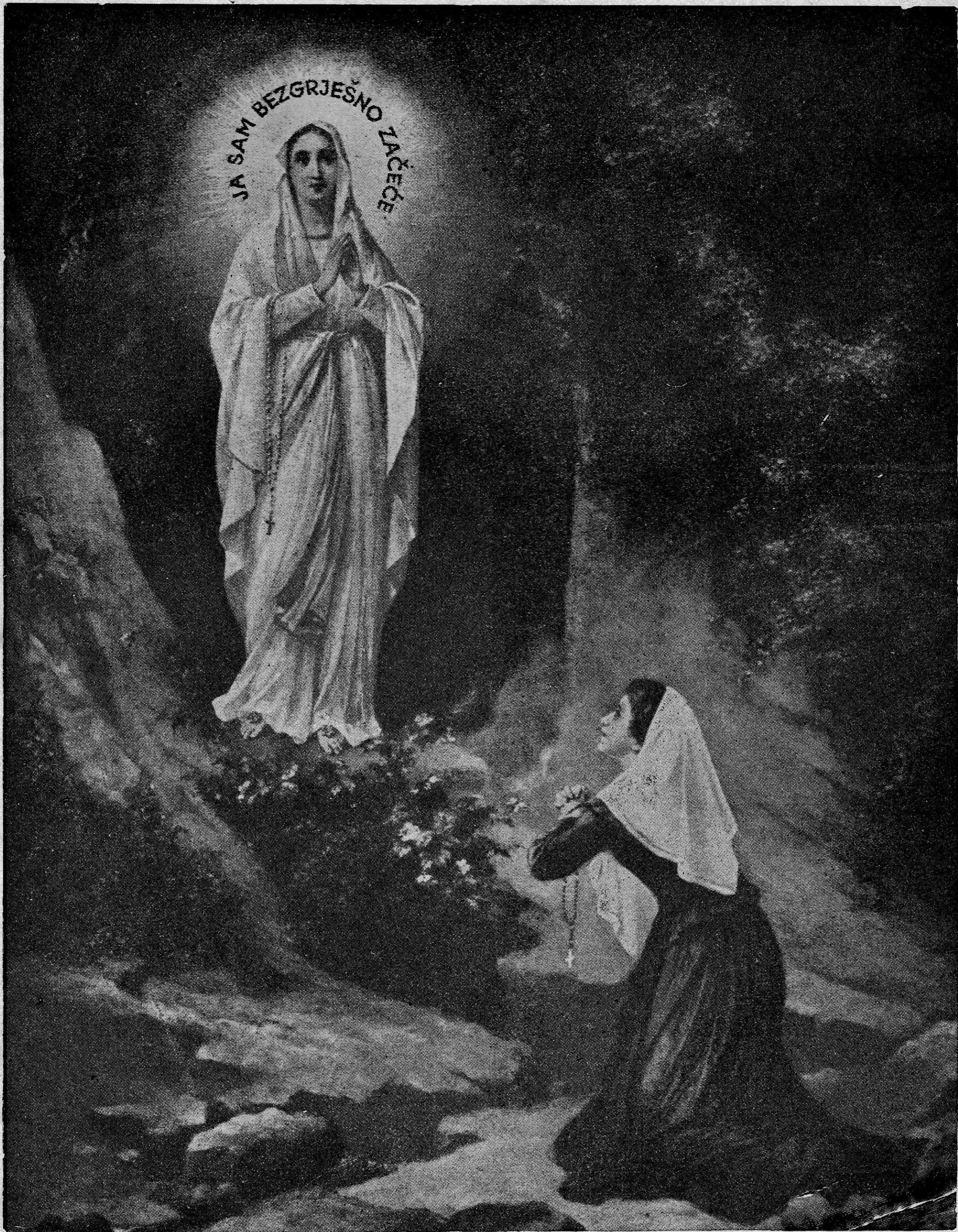
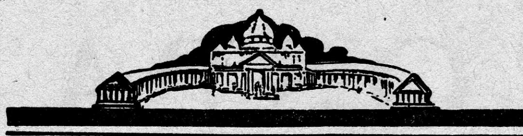
Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1935 BROJ 6

CRKVENA GODINA

LIPANJ 1935.

1. S. Gratinijan i Pamfilije. — Prva subota u mjesecu. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete mogu dobiti vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Bl. Djevice, bez istočnoga grijeha začete, da Joj zadovolje za nanesene uvrede. — Mislimo na sudjelovanje na Euharistijskom kongresu u Ljubljani. Molimo za uspjeh kongresa!

2. **N.** 6. *po Uskrsu.* Erazmo, Marcelin. — Prva nedjelja u mjesecu. — Oproštenja kao na prvi petak. Osim toga mogu dobiti potpuno oproštenje članovi Bratovštine svete Krunice, uz svoje uvjete.

3. P. Klotilda.

4. U. Kvirin, mučenik, biskup sisački.

5. S. Bonifacije, biskup, mučenik, apostol Nijemaca. — Prva srijeda u mjesecu. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete ,mogu dobiti vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu. Počinje devetnica na čast sv. Antunu.

6. Č. Norberto, biskup.

7. P. Lukrecija. — Prvi petak u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presv. Sakramenta, presv. Srca, Apostolstva molitve, i uz obične uvjete svi vjernici, koji razmatraju o dobroti i ljubavi presv. Srca spram nas.

8. S. Medardo, ispovjednik.

9. **N. Duhovi.** „Danas se Duh Sveti u ognju ukazao učenicima i poslao ih je, da propovijedaju i uče po svem svijetu: „Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se...“ — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje (ujedno i opće odrešenje), zatim članovi Bratovština Gospine Krunice i karmelskog škapulara.

10. P. **Duhovski ponedjeljak.**

11. U. Barnaba, apostol. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete, mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.

12. S. Ivan Fakundo, ispovjednik. — Kvaterna srijeda.

13. Č. Antun Padovanski, ispovjednik iz reda sv. Franje, svetac čistoće i žarke ljubavi spram Gospodina, veliki čudotvorac i zagovornik u nevoljama, poznat po cijelom svijetu, koga štuju mnogo i sami inovjerci. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje. Danas počinje devetnica u čast sv. Alojziju. Obavljanje ove devetnice preporuča se svima, a napose pak mladeži.

14. P. Bazilije Veliki, biskup ,crkveni učitelj istočne crkve, veliki pobornik pravovjerja. Preporuča se moliti za sveto Sjedinjenje. — Kvaterni petak.

15. S. Vid i Modesto, mučenici. — Kvaterna subota.

16. **N. Presv. Trojstvo.** „Tebe Boga, Oca nerođenoga, Tebe Sina Jedinorođenoga, Tebe Duha Svetoga Tješitelja, presv. Trojstvo, iz sveg srca i ustiju ispovijedamo...“ — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

17. P. Adolf.

18. U. Efrem, đakon, crkveni učitelj iz istočne crkve.

19. S. Julijana, djevica.

20. **Č. Tijelovo.** „O sveta Gozbo, na kojoj se Krist prima; čini se spomen muke Njegove, duša se napunja milostima i buduće se slave nama zalog daje...“ — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presv. Sakramenta i III. Reda sv. Franje (ujedno i opće odrešenje). Vjernici, koji polaze u procesiji, mogu dobiti oproštenje od 200 dana. — Danas počinje devetnica u čast presv. Srcu Isusovom.

21. P. Alojzije Gonzaga, anđeoski mladić iz Družbe Isusove, zaštitnik čistoće i omladine. — Potpuno oproštenje mogu dobiti vjernici u crkvama, u kojima se obavljaju alojzijanske pobožnosti.

22. S. Paulin.

23. **N.** 2. *po Duhovima.* Nedjelja u tijelovskoj osmini.

24. P. Ivan Krstitelj, preteča Gospodnji, svetac, koga sam Gospodin nazivlje najvećim. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje, a uz obične uvjete i članovi svete Vojske.

25. U. Prosper, Vilim.

26. S. Ivan i Pavao, mučenici.

27. Č. Ladislav, kralj. — Molimo za uspjeh Euharistijskoga kongresa u Ljubljani.

28. P. Presv. Srce Isusovo. (Nezapovijedani blagdan). „A došavši k Isusu, kad vidješe, da je već mrtav, ne prebiše Mu golijeni, nego jedan između vojnika otvori Mu rebro kopljem i odmah ua ro poteče Krv i voda...“ — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština presv. Sakramenta, presv. Srca i Apostolstva molitve, III. Reda sv. Franje (i opće odrešenje), napokon, uz obične uvjete, svi vjernici, u crkvama, u kojima se obavljaju pobožnosti na čast presv. Srcu Isusovom.

29. **S. Petar i Pavao.** (Zapovijedani blagdan). „Ti si pastir ovaca, prvak apostola, tebi je Gospodin predao ključeve kraljevstva nebeskoga.“ Sv. Pavao je „sud Gospodnji izabrani, propovjednik istine po cijelom svijetu.“ — Danas je ujedno dan dobre štampe. Svijesni katolik mora se držati načela: Ni prebire pare ne dam za protivničku štampu. Sva bezvjerska, nećudoredna i tako zvana bezbojna štampa je protivnička. „Ko nije sa mnom protiv mene je...“ govori Gospodin. U protivničkoj štampi nađe se neprestano otrova protiv vjere i ćudoređa. Crkva preporuča uvijek, a napose na današnji dam molitve za dobru štampu, sakupljanje darova i pretplatnika katoličke štampe. Sve upute u tom pogledu daje Pijevo Društvo, Zagreb, Martićeva ul. br. 41. Vjernicima se osobito preporuča jedini hrvatski katolički dnevnik „Hrvatska Straža“. Molimo za dnevnik i nasto-mo ga proširiti. Uz taj dnevnik izilazi i istoimeni tjednik za puk. List je opetovano preporučen od našeg Episkopata, napose pak od preuzv. g. dra Alojzija Stepinca. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje, a uz obične uvjete Članovi Družbesv Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.

30. **N.** 3. *po Duhovima.* — Spomen sv. Pavla, apostola. — Potpuno oproštenje mogu dobiti uz obične uvjete vjernici, koji barem triput u tjednu zajednički mole Gospinu Krunicu. — U molitve se preporučaju naši mladomisnici.

Dr D. H.

TKO LJUBI I ŠTUJE NEBESKU GOSPU,

darovat će barem 10 Din za oltar Kraljice Hrvata u Jerusalimu. Darovi se šalju na Društvo sv. Jeronima. Svaki takav darovatelj dobiva na dar sličicu s cvijetom iz Svete Zemlje.

„NAŠA GOSPA LURDSKA“ izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske“, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku“ izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Sušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat

NAŠA GOSPA LURDSKA

GODINA VIII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 6.

NAŠA GOSPA LURDSKA I NEVOLJE NAŠIH DANA

Već smo pisali, da će se u Lurdu kod Naše Gospe Lurdske održati velike trodnevne svečanosti od 25. do 28. travnja. I bilo je tako. Tri dana, neprestano noć i dan, služile su se svete Mise u lurdskoj Gospinoj spilji, obavljale se procesije i križni putevi, govorili su i slavili Našu Gospu Lurdsku najviši crkveni dostojanstvenici. Ono, što se u Lurdu događalo ona tri dana, nemoguće je opisati. U Lurd je nagrnulo toliko pobožnoga svijeta, koliko ga Lurd nije nikada vidio.

Računaju, da je onih dana došlo k Našoj Gospi Lurdskoj preko 350.000 pobožnih hodočasnika. Bila su tu četiri kardinala t. j. najviši crkveni odličnici iza sv. Oca pape. Bilo je tu 70 nadbiskupa i biskupa i 3.000 svećenika. Bile su tu procesije iz: Francuske, Holandije, Belgije, Engleske, Švicarske, Njemačke, Austrije, Španjolske, Italije, Jugoslavije. No nijesu došli samo narodi iz Evrope, nego su došle skupine hodočasnika i iz Amerike sjeverne i južne, iz Australije, iz Meksika, Hindujci iz Azije; bio je tu zastupan cijeli svijet. Došlo je toliko štovatelja Marijinih, da su bili prepuni svi hoteli i gostionice, sve privatne kuće i ustanove. Ljudi su, umotani u svoje gunjce, spavali i pod vedrim nebom. Mnogi su večerom odlazili i u obližnje gradove, a u jutro se vraćali opet u Lurd na pobožnost.

A kakav je bio Lurd Gospin u te dane? Niti oni, koji poznaju Lurd, nijesu ga vidjeli nikada svečanije obučena. Sve su ulice bile u električnom svijetlu, isprepletene vijencima, zastavicama i cvijećem. Sav je promet bio obustavljen. Prevozna sredstva su morala stati daleko izvan grada u dolinama pirenejskoga gorja, jer im je bilo nemoguće prodrijeti ogromne množine hodočasnika, koji su se tiskajući pomicali po gradskim ulicama i oko Gospinih svetišta.

Zašto te velike svečanosti u Lurdu?

Dvije godine vidljivi namjesnik Isusov na zemlji sv. Otac papa Pijo XI. pozivao je vjernike cijeloga svijeta, neka svoje oči upire u Lurd, u čudotvornu spilju, gdje se ukazala Naša Gospa Lurdska maloj Bernardici. Činio je to sv. Otac zato, jer veli „da je zaštita Naše Gospe neophodno potrebna i da će duboko štovanje Njezino i molitve Njoj donijeti našemu vrlo namirnome vremenu pomoć i milosti za neočekivano ozdravljenje, koje ono toliko treba".

Živimo u vrlo teškim danima. Na sve strane kriza i gospodarska i duševna. Na sve strane glad i nezaposlenost. Na sve strane svađe i nemiri. A ljudi se odvraćaju od Boga, koji jedini može otkloniti zla, koja nas toliko tište. I na sve se strane toliko piše i govori o miru među narodima. Drže se dogovori, potpisuju ugovori, posjećuju se države i državnici. A sve se naoružava do zubiju. Sve države povećavaju vojsku, spremaju ratni materijal, izmišljaju nova ubojita sredstva i prave ratne planove.

A sveti Otac vidi, da nadolaze vremena vrlo teška i to tako teška, da ih On namjesnik Isusov crta riječima Spasiteljevima: „Ljudi će se sušiti od straha i iščekivanja, što će se dogoditi po svem svijetu." A On, otac mira, prijeti onima, koji još uz te nevolje hoće i rat, pak veli ovako: „Ako li tko god — sačuvaj Bože — preuzme na sebe tu odgovornost spremanja i izvršenja ovako neizreciva zločina, tada će naša molitva biti — iako s boli u srcu: „Gospode, rasprši narode, koji hoće rat!"

Svi neka dođu pred spilju Naše Gospe Lurdske.

Kad god je Crkvi i kršćanskim narodima prijetila pogibao i velika nevolja, uvijek su se obraćali k Mariji i ona je pomogla. Bilo je to tako, kad je u vrijeme sv. Dominika, njemu Gospa dala sv. Krunicu, da njezinom molitvom raspršl takozvane Albingence, koji su rušili red i poredak u ljudskome društvu. Bilo je to tako, kad se Luter digao proti svetoj vjeri i Crkvi i cijele su pokrajine otpale od prave vjere Isusove. Bilo je to tako, kad su Turci htjeli da unište i poplave cijelu Evropu svojom silom i krivom naukom. Bilo je to tako i onda, kad se Gospa ukazala u Lurdu zato, da pobije bezvjerce, koji su govorili, da nema Boga, ni drugoga života ni besmrtne duše i htjeli srušiti sve, što je Isus naučavao.

A sada kad i nama prijete tolika zla i nemiri među narodima, zove nas sv. Otac da dođemo u Lurd svi, bilo tijelom i dušom bilo samo duhom, koji ne mogu drukčije. Svi treba da se obratimo k Našoj Gospi Lurdskoj, veli On: „koliko god imade na svijetu u svim narodima i plemenima kršćana pravoga imena" Toliko pouzdanje imade sv. Otac u Našu Gospu Lurdsku. A tu svrhu je sveti Otac poslao svoga zamjenika u Lurd, da u njegovo ime vodi sve svečanosti. A to je bio Njegov tajnik kardinal Pacelli.

Molitva sv. Oca.

Najpotresniji i najsvečaniji čas u ovim u lurdskim pobožnostima bio je onaj, kad je sv. Otac sam preko radija progovorio u Lurdu sakupljenim hodočasnicima. Narod je pao na koljena, nastala je nijema tišina, a glas svetog Oca iz Rima prošao je gore i rijeke, mora i doline i ovako je govorio:

„Hvaljen Isus i Marija! — Vrlo ljubljena moja braćo i sinovi. Uzdignimo svi naše molitve k našoj zajedničkoj Majci:

Bezgrješna Kraljice mira, budi nam milostiva;
Bezgrješna Kraljice mira, moli za nas;
Bezgrješna Kraljice mira, zagovaraj nas!

O majko milosti i milosrđa. Ti si asistirala svome slatkom Sinu onda, kad je izvršivao na oltaru Križa otkupljenje roda ljudskoga. Ti si naša Suotkupiteljica i dionica Njegovih boli. Ti si se u svojoj svetoj spilji, udostojala blagosloviti tolike biskupe i svećenike iz čitavoga katoličkog svijeta, koji su ondje, u onoj tako svetoj Trodnevnici obnavljali žrtvu na križu da se spominju sa zahvalnošću Tvojih milostivih i dobrostivih ukazanja i da prikažu Bogu djela zahvale u ovom završetku Svete godine Otkupljenja. Molimo Te, sačuvaj u nama i umnoži svaki dan dragocjene plodove Otkupljenja i svoga trpljenja. Ti si Majka sviju, daj nam da u čistom življenju, u jedinstvu duha i slozi duša, možemo konačno uživati bez straha plodove mira, i odsada osiguranoga narodima. Amen.

Po molitvama i zaslugama blažene Marije uvijek Djevice, blaženoga Mihajla Arkanđela, blaženoga Ivana Krstitelja, svetih apostola Petra i Pavla i sviju svetih, blagoslov svemogućega Boga, Oca, Sina i Duha Svetoga, neka siđe na vas, cijelu Francusku, grad Lurd i cijeli svijet i neka ostane uvijek."

Poslušajmo i mi glas našega svetoga Oca i dižimo s Njime svoje ruke svaki dan k Našoj Gospi Lurdskoj u ovim teškim danima, koji nam prijete. Ona će uslišati naše vruće i ustrajne molitve.

Dr P. Lončar.

LURD I OTKUPLJENJE

Prošli su dani trodnevnice za završetak sv. Godine. Nečuvena je do sada stvar, da bi se Sveta Godina završila u kom drugom mjestu, a ne u Rimu. Sada je bio posebni izuzetak: Mjesto Rima zauzeo je tri dana Lurd. Po drugi put je već Lurd ustao da proslavi Rim. Prvi put je to bilo godine 1858., kada je Bl. Djevica preko Bernardice, posvjedočila istinitost dogme, koja je četiri godine prije toga definirana, da je Bl. Djevica — bez grijeha začeta. Drugi put je to bilo ove godine od 25.—28. IV.

Po zamisli engleskog svećenika Waterkeyna, a odlukom sv. Oca proslava je imala u programu neprekidno služenje sv. Misa kroz tri dana i tri noći osobito za uzdržavanje svjetskog mira. Pozvani su bili vjernici čitavog svijeta da prisustvuju ovoj proslavi. Koji ne mogu doći, nego se kod svojih kuća u duhu sjedine s Lurdom i svojim molitvama podupru lurdske molitve, da se što više milosti slije na zemlju završetkom 1900. godišnjice otkupljenja roda ljudskoga.

Sv. Mise za svjetski mir.

Glas sv. Oca je veselo saslušao čitav svijet. U Lurd se skupilo oko 300.000 ljudi. Koji nijesu mogli tamo, oni su se u svojim crkvama kroz tri dana sjedinjivali s Lurdom i pomogli probijati nebo, da se iz njega slije što veće obilje milosti.

Danas se mnogo radi o učvršćivanju svjetskog mira. Taj je do temelja uzdrman. Nitko ne može znati, što nam donosi sutrašnji dan. Sva su srca uzrujana i tjeskobna, što vide licemjerje svijeta, koji govori o miru, a svaki dan smišlja nova sredstva, da uništi jedan drugoga. Svi gledaju i traže spas. Ne mogu ga nigdje naći. Odbacili su naime Onoga, koji je izvor spasenja i mira, koji je rekao onima, koji ga slijede: „Mir svoj dajem vam, mir svoj ostavljam vam." Svijet traži mir ondje, gdje ga nema. S pravom kaže sv. Otac: Ako ljudi hoće da učvrste mir i blagostanje, upirući se jedino u pamet i razboritost ljudsku, slijede tlapnju i upiru se o labav oslon. Jedino molitvom i to intenzivnom molitvom možemo umiriti nebo. Od sviju molitava nema moćnije od Svete Žrtve, u kojoj je sam Krist svećenik i žrtva. Ta se Žrtva nadahnuta neizmernojm ljubavlju sviđa Bogu više nego što su tražili svi grijesi zajedno. Za to je i odredio sv. Otac da neprestana Misa u lurdskoj spilji bude trodnevnicom javnih molitava prigodom završetka jubileja otkupljenja roda ljudskoga.

Naša Gospa Lurdska posrednica za svjetski mir.

Dakle ove euharistijske žrtve su se neprestano prikazivale u čudesnoj spilji po svemoćnom posredovanju presv. Djevice Majke Božje bez grijeha začete. Čini se, kao da ne bi euharistijska molitva bila dostatna, da ne ide po Mariji, koja bi se s pravom mogla nazvati „mistične ljestve", koje spajaju nebo sa zemljom. Ne će biti na odmet, ako spomenemo, da je Benedit XV. za vrijeme rata dodao u litanije lauretanske naziv: „Kraljica mira", jer sve milosti, koje dijeli Stvoritelj potomcima Adamovim, dolaze po rukama presv. Djevice.

Po Mariji može i sada doći do čvrstog mira. Ona znade vlastitim iskustvom što znači trpjeti. Sjećajući se svojih negdašnjih patnja, što ih je pretrpjela za Isusa, a i za naše grijehe, Ona se rado smiluje, tko se k Njoj u nevolji utječe. Ovo nesnosno stanje u svijetu su proizveli jedino naši grijesi. I hoćemo li da dođe mir na čitav svijet i u svako pojedino srce, treba da Joj se svi podložimo, jer ni Ona ne može pomoći, ako ne će ljudi da sudjeluju u djelu otkupljenja. Pa i sam jubilej nije ustanovljen zato, da milosti padaju same po sebi na zemlju i mi ih gledamo, nego da se mi zamislimo u otajstva, koja slavimo i tako koliko je u našoj moći, da se njima okoristimo.

Dakle na taj način pri završetku jubileja otkupljenja roda ljudskog, započnimo novi život u duhu otkupljenja i taj duh širimo u svojoj okolini, pa ćemo na taj način i mi pridonijeti, da se mir donese u naše srce, obitelj, države i čitav svijet.

S. Rajtar.

Širite Našu Gospu Lurdsku!

GOSPODE, DAJ DA VIDIM!

Posebno dira u dušu glasna molitva u Lurdu. To nije obična molitva. To je jurišna molitva na nebo. Mole je svi s najvećim žarom i pouzdanjem. Moli se prije podne u blizini piscina, dok se bolesnici kupaju u čudotvornoj vodi. I poslije podne se moli za vrijeme procesije sa Presvetim. Jedan svećenik, od one narodnosti, koja je mnogobrojno zastupana sa svojim bolesnicima, moli naprijed te glasne molitvene zazive. Ostali ponavljaju tako snažno iz duše, da odjekuje preko mile spilje i Pirenejskih vrhunaca do nebesa.

Najčešće se čuje ta molitva na francuskom jeziku, jer su oni, naravno, uvijek mnogobrojno prisutni.

Vrući je dan mjeseca kolovoza. Jako vrući. No, od časa do časa ipak pirne laki povjetarac. Nježne grančice zatrepere na ponosnim platanama i razgale se brzo tisuće i tisuće hodočasnika, kojima u Lurdu ni vrućina ne smeta.

Premda je procesija u četiri sata, ipak se mnoštvo sakuplja već poslije dva sata. Obično stoje ljudi kao živi zid počevši od drage Gospine spilje do velebne crkve sv. Krunice.

Bolesnici su poredani u ogromnom polukrugu. U bolesničkim su kolicima. Jedan uz drugi. Uz njih su vjerni njihovi bolničari.

Prolaze povorke bijelo odjevenih djevojčica sa velima oko glave. Neke imaju i nježno modre ogrtače. Žure se sa zastavama i svijećama pred spilju. One će kao bijelo, nježno, živo cvijeće pratiti Spasitelja u procesiji.

... I oglasio se opet visoki toranj prekrasne lurdske crkve povrh spilje. Razliježe se mila i topla lurdska melodija: „Ave, ave, ave Maria" i dirne sva ljudska srca. Zvona i zvončići oglasili su najnježnijim zvucima željena četiri sata.

Još mali čas i proći će ovuda Spasitelj u presv. olt. Sakramentu. Da, u svečanoj će procesiji proći i blagosloviti sve svoje bijedne ljudske stvorove svojim pogledom punim Božanske snage i moći.

*

Hosana!... Hosana!... Svečana pjesma miješa se sa skladnim zvucima orgulja, koji dopiru kroz velike zvučnike iz crkve. Sve pjeva zanosno, i sve moli dušom i srcem.

I kao da je zastrujala topla struja iz Božanskoga Srca kroz more osjećaja sitnih ljudskih duša...

Spasitelj prolazi... Prolazi i čini čudesa u dušama malaksalim i srcima hladnim i nevjernim.

Približuje se bolesnicima. I gle, zaori jurišna molitva na Božansko Srce: „Gospode, onaj koga Ti ljubiš, bolestan je!" „Gospode, daj da hodam!" „Gospode, daj da čujem!" „Gospode, reci samo jednu riječ, i ja ću ozdraviti!" „Gospode, daj da vidim!" usklikne posebno jako među ostalima jedna majka u našoj blizini. Majka je klečala. Uz nju se privinula mala plavokosa osamgodišnja djevojčica. Gleda majku i nikoga drugoga svojim lijepim dječjim očicama.

I što je bilo. Mala najednom obujmi ručicama maminu glavu. Pogleda dijete svoje, koje ju trgne iz najdublje pobožnosti. „Mama, slatka mama!" reče glasno na francuskom jeziku. „Pa ti vidiš, zašto kažeš tako jako „Gospode, daj da vidim!"? I uronila je u mamine oči i usta i čeka riješenje.

I čula je, i ona i mi u blizini.

Majka pomiluje njenu glavicu i reče joj uvjerljivo na po glasa: „Da, moje milo dijete, molim Gospodina, da mi dade da vidim dobri put, kojim ću tebe, sve moje blago, voditi do neba i sreće." I poljubi u čelo svoje drago dijete i okrene se da nastavi pobožnost na nikoga se ne obazirući. I dijete se još tijesnije privinu do srca mamina. Ona se zamislila u velike mamine riječi, a mamine se oči napunile suzama.

*

Spasitelj je prošao i kraj bolesnika. I vidio je boli, i čuo uzdisaje On, svemogući Bog... I pomilovao je mnoge i mnoge... I ozdravio izabrane... O, koliki će sretnici klicati iz dubine zahvalna srca: „Ja sam zdrav!" ili „Ja sam sretan, ma i bolestan!" „O, hvala Ti, Božanski Spasitelju!" Živio Isus!

M. Metzger.

EUHARISTIJSKI KONGRES U LJUBLJANI

Dani velebnog euharistijskog slavlja, poklona, zadovoljštine, otprošnje i prozbe održat će se dne 28., 29. i 30. lipnja. Preuzv. gospoda naši Nadbiskupi pozvali su već u više navrata vjernike, da prisustvuju toj velebnoj proslavi Euharistijskog Spasitelja. Vjernici se već i odazivlju njihovom pozivu. Potpisani odbor moli sve, koji žele pohrliti na euharistijski kongres, da se što prije najave kod svoga vlč. župskog ureda, odnosno kod uprave kojeg samostana. Ondje treba najaviti točnu adresu, koja će biti odmah dostavljena potpisanom odboru. Svaki će učesnik dobiti u skoro vrijeme legitimaciju kongresa. Za nju plaća 5.— Din Troškovi za konačište i hranu prigodom boravka u Ljubljani bit će sasma neznatni. Tako će zajedničko stanovanje s noćenjem na slami stajati 3.— Din dnevno po osobi. Zasebni stanovi će biti po 20—60 Din. dnevno po osobi. Jednostavna hrana zdrava od tri obroka ne će premašiti ci-enu od 10.— Din dnevno. Svaki od učesnika može rezervirati i sjedalo na Stadionu, što stoji za sve priredbe 10, 15 ili 20 Din. za svaku osobu. Muževi i odrasli omladinci neka po mogućnosti naruče i baklju za noćnju procesiju. Baklja stoji 4.— Din po komadu. Na svim vlakovima od svake postaje do Ljubljane i natrag osigurana je polovična cijena. Učesnici kongresa mogu dne 1. srpnja poći na znamenito proštenište Marije Pomoćnice na Brezjah, kao i na izlet na Bled. I u tu je svrhu osigurana polovična vožnja na vlakovima, a i ostali će troškovi biti maleni.

Molimo, da se sve prijave s točnom oznakom, što tko želi, obave što prije.

PRIPRAVNI ODBOR ZA LJUBLJANSKI EUHARISTIJSKI KONGRES

Zagreb, Kaptol, broj 29. — Telefon 8615.

Na obranu vjere

Je li Isus Krist sin Božji?

1. Isusov značaj i svetost.

Isus stoji pred Pilatom. Židovi ga tuže, a Pilat traži i traži, ne bi li našao kakvu krivicu, da može Isusa osuditi. Na koncu sudački izjavi razjarenom narodu: „Ne nalazim nikakve krivice na njemu." Narod ga ne može ni jednom riječi optužiti. Narod Ga mrzi, a grijeha na njemu ne nalazi.

Još za Kristova života napadali su ga Židovi, ali on im otvoreno u lice reče: „Tko će me od vas okriviti za grijeh?" Kao sjene izgubili su se tada Isusovi neprijatelji pred Njim. Doista, jedinstveni je slučaj u čitavoj povijesti čovječanstva, da se našao jedan čovjek, kojemu nitko ni najmanju pogrješku ne može predbaciti.

Kršćanstvo ima mnogo svetaca, koji su se odlikovali velikim djelima. Čovječanstvo dalo je velike ljude, ali ni svi kršćanski sveci ni svi veliki ljudi ne mogu da dostignu veličinu i svetost Isusa Krista. Svi su ovi samo sjene prema sjajnom suncu.

Sama dobrota i uzvišenost bez slaboće jest Isus Krist. On, bez nestrpljivosti revnuje za istinu i pravdu. On je jak i ustrajan bez tvrdoće. On je ponizan i skroman bez farizejske puzavosti. On je strpljiv i predan službi za bližnjega, ali bez umora i bez utrađenosti. On prima malene, slabe, siromahe, griješnike i nevoljne. Kojom li snagom nastupa protiv samovolje i hira mogućnika! Kojom li odlučnom voljom raskrinkuje ohole, puzave farizeje! Koje li mudrosti iz njegovih ustiju! Tako još nitko nije govorio, kao što Krist govori. On govori mirno i tako sigurno i uvjerljivo, da nam se na prvi pogled već nabacuje pomisao: Zar to nije sama istina, kad smije tako govoriti?

Promotrimo dalje Krista u njegovoj muci. On je mogao postati velikim židovskim kraljem, da je htio da sruši rimsko carstvo. On radije ide u smrt, jer je došao radi duša. On traži samo duše i njihovu vječnu sreću u Bogu. Zato on mirno i odlučno ide u najgoru smrt. Kad bismo htjeli da si predstavimo Boga na zemlji, da li bismo mogli dobiti savršenije i ljepše slike o Bogu, nego što je život i smrt Isusa Krista? Ne. Tako živi i umire samo Bog.

2. Je li Krist tvrdio, da je Bog?

Nema danas sumnje, da su i Židovi i pogani i kršćani već u Kristovo doba tvrdili i priznali, da je Isus sebe držao Bogom i da je radi ove tvrdnje razapet. To je dakle povjesna činjenica. Dapače i muslimani priznavaju, da je Isus veliki prorok i da je On umro baš radi ove svoje tvrdnje, da je Bog.

Iz Evanđelja možemo dokazati, da je Krist preko 100 puta javno ustvrdio, da je Bog. On sebi pripisuje božansku svemogućnost: „Meni je dana sva vlast na nebu i na zemlji." (Mat. 28, 18). — Kad je Isus izliječio slijepca od poroda, zapitao ga je: „Vjeruješ li u Sina Božjega?" Slijepac mu odgovori: „Tko je to, Gospodine, da u nj vjerujem?" Isus na to pred čitavim narodom reče: „Ti si ga vidio, onaj, koji s tobom govori, on je to." Židovima je Krist jednom glasno doviknuo: „Prije nego je Abraham bio, ja jesam!"

Krist je odlučno i sigurno ustvrdio, da je On i jednak Bogu Ocu: „Ja i Otac smo jedno." (Iv. 10, 30). „Što Otac čini, čini i Sin na isti način." (Iv. 5, 19). Vazda su ljudi držali, da samo Bog može opraštati grijehe, a eto Krist otpušta grijehe. Krist je često govorio: „Oprošteni su ti grijesi." (Mark. 2, 5; Luk. 7, 48). — On zna, da ima božansku vlast i uzvišenost, te zahtijeva od ljudi ljubav, koja je veća od svake roditeljske i sinovske ljubavi: „Tko više ljubi oca ili majku, sina ili kćer nego mene, nije mene dostojan." (Mat. 10, 37.).

Napokon dolazi konačni čas, da Krist pred sudom i pod zakletvom izjavi, što On drži o sebi. Da li On doista misli i drži, da je Sin Božji u pravom i potpunom smislu riječi ili možda On samo slikovito govori?

3. Što slijedi iz Kristove izjave?

Je li Krist govorio istinu ili nije, kad je tvrdio da je Bog, Sin Božji? To je najveće i najvažnije pitanje za nas. Ako je On istinu govorio, onda padajmo svi na koljena i poklonimo se Kristu Bogu, onda je kršćanstvo jedina istinita vjera. Ako je Krist istinu govorio, onda imamo u našoj vjeri najsigurniju nadu na vječnost i sretno blaženstvo, onda moramo ljubiti beskrajno Onoga, koji nas je prvi ljubio.

Što onda, ako Krist nije govorio istinu? Jedva se usuđujemo ovo pitanje staviti, ali moramo, jer ih ima danas, koji ne vjeruju u Krista kao Boga. U tom slučaju dane su samo dvije mogućnosti: ili je Krist znatice i hotimice htio da nas prevari ili je bio umišljen čovjek, koji boluje na umu?

Ako promotrimo Kristovu svetost, Njegov značaj, da li bismo smjeli samo i pomisliti na to, da bi Krist htio da nas prevari? Ne. Nije moguće. Ozbiljnost, uzvišenost, svetost Kristova ne dopuštaju nam taku mrsku pomisao. Usto je Krist još najbolje djelima, čudesima, pokazao, da On doista kao Bog vlada nad svim stvorovima: nad prirodom, nad ljudima, nad anđelima i nad đavlima. Čudesa njegova promotrit ćemo kasnije.

Krist je zatim bio tako siguran i miran u svom govoru i radu, da nam ni najmanja kretnja ni riječca u Njegovom životu ne dopuštaju, da pomislimo na to, da je u Njemu možda bilo nešto bolesnoga.

4. Zaključak.

Vidjeli smo, da proroci davno prije Krista naviještaju život i djela Kristova. Evanđelja nepatvoreno iznose djela i život Njegov. On sam djelima i riječima dokazuje svoje božanstvo. Tko smije dakle razložno da posumnja u Njegovo božanstvo. No imamo još više dokaza, da je Krist doista Bog, kako ćemo vidjeti.

Stj. Blašković.

PRVO NAŠE SVETIŠTE U SV. ZEMLJI: OLTAR BL. NIKOLE TAVELIĆA, HRVATA, JERUSALEMSKOG MUČENIKA

PRVI HRVATSKI OLTAR U JERUSALEMU

Naši čitatelji znadu, da već nekoliko godina živo radimo na tom, da mi Hrvati katolici sebi u Svetoj Zemlji ostvarimo svetište, kako su to ondje već učinili drugi narodi. Zapravo želimo, da u tri svetišta u Svetoj Zemlji prodičimo hrvatsko ime na slavu Božju.

Jedno ima u crkvi Smrti Majke Božje na Sionu biti oltar Kraljice Hrvata, drugo treba da bude uređenje špilje sv. Jeronima u Betlehemu, gdje je taj naš veliki svetac proživio 34 godine, a treće jest uzveličanje Hrvata bl. Nikole Tavelića, koji je u samom Jerusalemu poginio mučeničkom smrću.

Od tih triju naših zavjetnih nakana ove su godine pružila prilika, da jednu odmah ostvarimo. Nastojanjem čeških katolika podignuta je nedaleko groba Majke Božje u Jerusalemu prva slavenska katolička crkva u Svetoj Zemlji. Tu češki katolici ponudiše nama Hrvatima mjesto za jedan oltar. I namislismo eto tu podići oltar u čast bl. Nikole Tavelića, hrvatskog mučenika jerusalemskog, koji je ujedno i jedini slavenski jerusalemski mučenik. Za tu namisao dobili smo odobrenje i blagoslov hrvatskog metropolite preuzv. g. dra Antuna Bauera i nadbiskupa o. Rafaela Rodića, koji su pokrovitelji našeg rada za uzveličanje Svete Zemlje. Umjetnik kipar Ivo Kerdić već radi taj oltar, koji evo vidite i tu na slici, a bit će gotov za mjesec dana, zatim 12. srpnja s našim hodočašćem otpremljen u Jerusalem i tamo 28. srpnja svečano posvećen.

Sad ćemo dakle i mi Hrvati imati prvo svoje svetište u Svetoj Zemlji. Odsad će se tamo kao za druge narode znati i za nas Hrvate. A nakon ovog oltara bl. Nikole Tavelića nastavit ćemo naš rad i dalje za oltar Kraljice Hrvata u Jerusalemu i za špilju sv. Jeronima u Betlehemu. Znamo, da će svi Hrvati katolici rado svaki po svojoj mogućnosti potpomoći i ovo ostvarenje prvog hrvatskog oltara jerusalemskog kao i ostalih dvaju naših budućih svetišta u Svetoj Zemlji. Za svaki dar od najmanje 10 dinara šalje se svakom cvijet iz Svete Zemlje blagoslovljen na grobu Spasiteljevu.

Bog dragi blagoslovio sve plemenite hrvatske duše, koje pomognu sada kojim darom gradnju ovog prvog hrvatskog oltara u Jerusalemu! Kad bi samo svaki naš pobožni čitatelj i čitateljica dali po 10 dinara za tu svetu stvar, bilo bi to nada sve zaslužno djelo za slavu Božju i hrvatsku čast u najsvetijoj zemlji svijeta! I Isus dragi za tu hrvatsku ljubav prema Njegovoj domovini obasuo bi zacijelo obiljem milosti nesamo sve darovatelje, nego i svu lijepu našu domovinu. **Dr Josip Andrić.**

Katolička akcija

Uzgoj djece za Katoličku Akciju

Glavna je briga mnogih današnjih roditelja, da svojoj djeci osiguraju imutak „kruh”. Oni drže, da to mora biti, jer da ih jedino tako čine sposobnima za život u svijetu. Djevojkama je glavna briga, kako da si pribave muža. Za to im se prečesto sve dopusti, što se ne bi smjelo.

Sigurno je, da roditelji moraju pristojno, koliko im je to moguće, opskrbiti svoju djecu za život. Ali uvijek ostaje istinita i ona riječ Božja: „Samo je jedno potrebno ... Što koristi čovjeku, ako čitav svijet zadobije, a duši svojoj naudi!”

„Što će biti od toga djeteta ?” Pitali su ljudi kod rođenja sv. Ivana Krstitelja. To isto neka pitaju i današnji roditelji za svoju djecu. Roditelje treba da gledaju ne samo kako je dijete lijepo i zgodno, nego neka gledaju malo i unapred, neka gledaju i u budućnost, neka gledaju i na vječnost djeteta. Da, neka ne uzgajaju djecu samo za ovaj svijet, već ih neka spremaju za sretnu vječnost! Sav odgoj mora ići za vječnošću. Uzgojitelji, ma i kako dobri, koji na vječnost zaborave rade griješno. Što pomaže djetetu ljubimcu, ako cijeli svijet zadobije, a dušu svoju izgubi!...

Baš to treba danas toliko naglašivati! I to tim više, što je skoro sva školska obuka samo za ovaj svijet. Zato mora obiteljski odgoj biti upravljen prema vječnosti. Mladi su uvijek u opasnosti, da ih svijet pokvari. Zato stariji moraju uvijek na njih paziti i popravljati, što je svijet pokvario.

Kršćanska obitelj mora biti neke vrste hram, u kojem se rađaju, rastu i zriju djeca Božja za nebo. Svaka kršćanska obitelj mora biti neki odsjev svete nazaretske Obitelji!

Kod uzgoja ima glavnu ulogu majka.

Što mati učini, to ostaje trajno. Što mati propusti, ne može nitko potpuno nadomjestiti. *Kršćanske majke, vi nam možete vjeru sačuvati !* Što nam vi dadete, to ćemo imati. Kroz vaše ruke ide cijeli ljudski rod. Uzgojem se dade iz djeteta načiniti, što hoćeš, samo ako hoćeš i znaš. Da je toliko loših ljudi u svijetu, kriv je u prvom redu uzgoj. Treba znati djecu odgajati, jer bi mnogi htjeli da imadu dobru djecu, a ne znaju si je uzgojiti. Učiniti iz griješnog Adamovog potomka dobra čovjeka jest umjetnost, i to veća nego li iz kamena isklesati lijepi kip. Da li majke gdje uče tu umjetnost ?

Danas imamo svakojakih škola. Tko hoće čovjeka obrijati i taj već mora ići u školu. Za najvažnije pak djelo, kako ćemo izgraditi dobre i poštene ljude, ne treba ništa učiti! Toga se može svaki primiti, tko hoće. Danas imamo mnoge domaćinske škole. Važnije je dakle baviti se loncem i kuhačom, nego odgojem djece. Zato bi trebali škole za zaručnice. Tu bi se djevojke učile velikoj umjetnosti: uzgajanja. Dok pak takvih škola nemamo, moraju majke tu umjetnost učiti, tek onda kad već imadu djecu. Zato su potrebna društva za žene i to *društva kršćanskih majki.*

Sve kršćanske majke neka stupe u ta društva. Napose mlade! Takva društva su škola za majke. U tim društvima se pružaju zgodna predavanja i knjige o uzgoju.

Prvi je temelj uzgoja dobar primjer.

Što valja za primjer kod svakog čovjeka, vrijedi osobito kod roditelja. Kako stari pjevaju, tako mladi nauče. Dječje je srce kao mekani vosak, u kojeg se sve utisne, što ga se dotakne. Dijete sve opaža, sve vidi i sluša što se govori i događa u kući. Sve to načini utisak u njegovom mekom srdašcu. Kakvi duh vlada u kući, takvi se nauči i nehotice si ga prisvoji. A onda takovog duha imade: kršćanskog ili nekršćanskog, pobožnog ili raskalašenog.

Svaka obitelj neka bude hram Božji, ako hoćemo imati dobru djecu! Roditelji ne skvrnite ovog svetišta sami: govorom, kojega dijete ne smije slušati i vladanjem, koje dijete ne smije vidjeti! Ne dopuštajte, da ih drugi kvare svojim lošim primjerom, koji lako poruši sve što ste vi sagradili! Mnogi se stariji, iako sami dobri, previše povode za drugima, po modi. Drugi neka gledaju na svoje, vi na svoje, koji su vam najdraži od svega što imate!

Poznam kuću, gdje bi djeca govorila: „Drugdje je tako i tako.” Ali odgovorilo bi im se: „Ali kod nas ne bude tako. Drugi slobodno hodaju po selu. Vi pak ne ćete i ne smijete. Druge se nose tako i tako. Vi se pak ne budete, Ako su drugi poludili, mi za to ne ćemo.”

Ja i moja kuća služiti ćemo Gospodu Bogu!

Tako je rekao pobožni Jozua. Tako kažite i vi svi kršćanski ocevi i majke! Za vrijeme Nojevo je bilo sve pokvareno. Noa pak i njegova obitelj je ostala nepokvarena. Sve je uništio potop, a Noina je obitelj spašena. U Sodomi su se svi podali grijehu nečistoće, Lot i njegova obitelj ostadoše čisti. Svi su Sodomljani poginuli od vatre, što je padala s neba, a Lot i njegova obitelj su spašeni. Jednako dakle i vi očevi i majke čuvajte svoju obitelj! Gledajte, da duh pobožnosti i straha Božjega prožme vašu kuću. Djecu odgajajte u strahu Božjem za Boga! Dan i noć mislite na to, da je vaša dužnost, da sve svoje spremite za lijepo nebo! Zato neka bude vaša prva i zadnja briga da budete sada svi zajednički sakupljeni oko stola Božjega, da budete tako isto jednoć sakupljeni i pred dragim Bogom.

Katolička Akcija mora biti u svakoj obitelji.

Ako Katolička Akcija nije u obitelji, onda nije nigdje. „Ako se pak tko ne brine za svoje vlastite, ta svoje domaće, taj je izgubio vjeru, zatajio je, gori je od bezbošca”, govori Sveto Pismo. Roditelji, ne zaboravite toga! Radite najprije da budu vaši domaći dobri kršćani! Dao dragi Bog, da budu sve naše obitelji dobre kršćanske obitelji! I time ćemo najviše dobra učiniti vjeri i Crkvi katoličkoj.

A. Vojvoda.

Iz kršćanskoga nauka

Istočni grijeh

(*Prva knjiga Mojsijeva, gl. III., r.* 8-24.)

„Kad su Adam i Eva začuli glas Božji, koji je išao po raju za hlada poslije podne, sakri se Adam i žena njegova ispred Gospoda Boga među drveće u raju.

I zazva Gospod Bog Adama i reče mu: Gdje si ? A on reče: Čuo sam glas Tvoj u raju, pa sam se preplašio... i sakrio.

A Bog mu reče: ...Da nijesi moguće jeo s drveta, s kojeg sam ti zabranio jesti ?

Adam reče: Žena, koju si mi dao za družicu, dala mi s drveta i jeo sam.

Reče Bog ženi: Zašto si to učinila ?

Žena odgovori: Zmija me prevari, te sam jela.

A Gospod Bog reče zmiji: Jer si to učinila, prokleta si među svim životinjama i zvijerima zemaljskim; puzat ćeš potrbuške i zemlju ćeš jesti sveg života svojega. Postavit ću neprijateljstvo između tebe i žene, između potomstva tvoga i potomstva njezina i ona će satirati glavu tvoju...

A ženi reče Bog: Umnožit ću tvoje unuke... Djeca će ti tvoja biti uzrok bolova... i muž će nad tobom vladati.

I na koncu reče Gospod Adamu: Zato što si slušao glas žene i jeo s drveta, s kojeg sam ti zabranio jesti, neka je prokleta zemlja u radu tvojem. S mukom ćeš se od nje hraniti svega života svojega. Trnjem i korovom će ti rađati... Sa znojem lica svoga jesti ćeš kruh, dok se ne vratiš u zemlju, od koje si postao, jer si prah i u prah ćeš se vratiti.

I izagna Gospod Bog Adama i Evu iz raja od raskošja, da rade zemlju. I kad ih je izagnao, postavi pred raj od raskošja anđela s plamenim mačem, koji se vijaše tamo i amo, da čuva put k drvetu života."

ISUS HOĆE DA VJERUJEM.

Adam i Eva počiniše teški grijeh.

Protjerani su iz raja zemaljskog i strogo kažnjeni.

Njihovi potomci nisu iza rođenja djeca dragog Boga. Oni nisu baštinici neba.

Duše svih ljudi su nakon rođenja okaljane istočnim grijehom.

Razlaganje.

(Pročitaj to i opetuj majci.)

* Kad su Adam i Eva jeli od ploda, što im je dragi Bog pod kaznom smrti zabranio da ne smiju jesti, učinili su čin za koji su znali, da je zao i potpuno su svojevoljno odlučili da prihvate zlo.

I to je bio smrtni grijeh.

* Grijeh Adama i Eve nije bio mali grijeh, kakve možemo činiti samo u mladim godinama.

Kad smo bili posve maleni i kad još nismo imali razvijen razum, nismo mogli da učinimo smrtnog grijeha, jer nismo znali, koje čine dragi Bog smatra jako zlima — a i radi toga, jer nam se zlo nije onda ni sviđalo i jer još nismo bili sasvim slobodni.

* Neposlušno dijete zaslužuje kaznu roditelja.

Adam i Eva su zaslužili da budu bačeni u pakao poput zlih anđela.

Međutim dragi je Bog bio prema njima blaži, nego li prema anđelima. On nije bacio Adama i Evu u pakao, nego ih je istjerao iz raja.

Od tog časa su Adam i Eva morali da u znoju svog lica zasluţuju svagdanji kruh.

Odmah iza grijeha su oni u dubini duše osjetili, da je đavao usadio u njihova srca griješne misli, koje su ih tjerale prema zlu i nisu im dale da čine dobro kao prije.

Bili su osuđeni na muku i smrt.

* Adam i Eva su bili kažnjeni također i na duši. Ta kazna bila je najstrašnija.

U času, kad su počinili grijeh bili su lišeni baštine dragog Boga. Izgubili su sve, što je njihovu dušu činilo sretnom i bogatom; izgubili su prijateljstvo Božje; izgubili su milost posvetnu i za se i za sve svoje potomke. Nisu se više mogli nadati, da će jednoga dana doći u nebo. To ih je činilo najvećma nesretnima.

* Svi su ljudi potomci Adama i Eve iza njihova grijeha.

Radi toga, eto, moraju i oni trpjeti i patiti kao Adam i Eva.

Radi toga, eto, bio ja i sasvim mali, moram da se naprežem kod svakog posla. Eto, radi toga mi zadaje muke učenje mojih zadaća i vršenje mojih dužnosti. Radi toga je sasvim mali mogu biti bolestan i mogu i umrijeti, kao što i umire toliko malene djece. Radi toga se moram boriti protiv mana i zlih nagnuća, koje je đavao unio u moje srce.

Sve to dolazi od grijeha Adama i Eve.

* Kad sam došao na svijet i kad su me roditelji položili u moju malu kolijevku, nisam bio dijete dragog Boga. Nisam bio baštinik Božji. Nisam imao prava na sreću u nebu. Moja duša nosila je istu mrlju, kao i duše Adama i Eve iza njihova grijeha.

Moja duša nije imala života milosti. Ona je bila neprijateljica Božja.

To nazivamo istočnim grijehom.

Sveti Krst mi je bio vrlo nuždan, da mi ozdravi dušu od zla u kojem se nalazila.

Molitva:

Gospodine Isuse, smiluj se siromašnoj poganskoj dječici, koja se još nalaze u vlasti zloga duha i nisu primila lijeka svetog Krštenja.

Odluka: Svaki ću se dan boriti protiv svojih mana, da zapriječim istočnom grijehu, da me ne svali u sve veće zlo.

Pitanje: Kako se zove grijeh s kojim dolazimo na svijet ?

Grijeh s kojim dolazimo na svijet, zove se istočni grijeh.

Bog obećava Spasitelja

(*Prva knjiga Mojsijeva, gl. III, r.* 14-15

„Gospod Bog reče zmiji: Jer si to učinila, prokleta si među svim životinjama i zvijerima zemaljskim; puzat ćeš potrbuške i zemlju ćeš jesti sveg života svojega. I postavit ću neprijateljstvo između tebe i žene, između potomstva tvoga i potomstva njezina i ona će satirati glavu tvoju..."

ISUS HOĆE DA VJERUJEM.

Bog je odmah obećao Adamu i Evi Spasitelja.

Da nam je Blažena Djevica Marija trebala dati Spasitelja.

Da je Blažena Djevica jedina, koja nije imala istočnog grijeha.

Da je ona smrvila glavu zmiji i za nas pobijedila đavla.

Razlaganje.

(Kad to glasno pročitaš, opetuj majci.)

* Adam i Eva su bili nesposobni da izbrišu mrlju svoga grijeha i da za se, sasvim sami, zadobiju oproštenje.

Dragi Bog nije iza grijeha ostavio čovjeka, nego se je smilovao Adamu i Evi i odmah, kad im je podijelio zasluženu kaznu, obećao im je i Spasitelja, svog vlastitog Sina.

Kad su Adam i Eva bili istjerani iz raja, vršili su pokoru i dobili su za se oproštenje, jer su se kajali za svoj grijeh i vjerovali su u Mesiju, to jest u Spasitelja, što ga je obećao dragi Bog.

* Dragi Bog je obećao Spasitelja, kad je rekao zmiji, da neće ona uvijek pobijeđivati, kao što je pobijedila Evu — nego da će jednom doći na svijet žena, koja će nad njom izvojevati i iznesti pobjedu. Sin te velike žene pobjednice satrt će zmiji glavu.

Ta žena, koju je Bog u borbi protiv sotone postavio na čelo svih ljudi, jest: Blažena Djevica Marija, Majka Spasiteljeva.

Sin te žene, koji je satro zmiji glavu, jest onaj, koga je Blažena Djevica nosila na rukama, jest Isus, moj Spasitelj i moj Bog.

* Blažena Djevica se nije, kao mi, rodila u istočnom grijehu; bila je od njega sačuvana.

To kažemo riječima: „Marija je začeta bez grijeha."

Kad je mala Bernardica u Lurdu zapitala Blaženu Djevicu, koja joj se više tjedana ukazivala, kako joj je ime, Djevica je odgovorila: „Ja sam Bezgrešno Začeće."

Sotona Nju nije mogao pobijediti.

Ona je bila sva čista; nije imala nikakve ljage na svojoj duši.

Od prvog časa života Ona je bila u prijateljstvu i povlašteno dijete dragog Boga.

* Blažena Djevica Marija je skučila zmiju pod svojim nogama. Zmija je prevarila Evu, ali nije mogla prevariti Blažene Djevice Ona je nije slušala, jer je znala, da je đavao neprijatelj Isusov i neprijatelj svih ljudi.

S Blaženom Djevicom Marijom mogu i ja pobijediti đavla; s Njom ću odnijeti sigurnu pobjedu.

Molitva: Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin je s Tobom; blagoslovljena Ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe Tvoje Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike sada i na času smrti naše. Amen.

Odluka: Nosit ću uvijek sa sobom medaljicu Blažene Djevice i često puta ću izreći zaziv: Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas, koji se k Tebi utječemo.

Pitanje: Da li je tko god bio sačuvan od istočnog grijeha?

Jest; od istočnog grijeha je bila sačuvana Blažena Djevica Marija, jer je po velikoj Božjoj milosti Bezgrješno Začeće.

Po Charlesu: **Ivo Puhan.**

Život s Crkvom

Mladomisnici i njihovo ređenje

Dne 29. lipnja ove godine, na blagdan sv. Petra i Pavla, zaredit će zagrebački Nadbiskup u stolnoj crkvi u Zagrebu svoje bogoslove, koji su svršili bogoslovske nauke, za svećenike. Bit će to uistinu veliki i svečani dan ne samo za mladomisnike, nego i za čitav hrvatski narod, u koji će oni poći da propovijedaju riječ Božju i da Bogu služe. Sjetimo se stoga s nekoliko riječi važnosti sakramenta sv. Reda, koga im Nadbiskup taj dan podijeljuje.

Isus je ustanovio sakramenat sv. Reda.

Isus Krist je dao apostolima veliku vlast. Dao im je vlast opraštati grijehe i prinositi Bogu najsvetiju žrtvu — sv. Misu. Isus je htio da ova vlast bude uvijek u Crkvi. Zato je naložio apostolima, da ovu vlast predaju poslije i drugima. I apostoli su uistinu kasnije zaređivali neke za biskupe, postavljali ih svojim zamjenicima i predavali im svu svoju vlast. Jedne su zaređivali za svećenike i predali im veliki dio svoje vlasti. Druge su opet zaređivali za đakone — pomagače svećenicima, kojima su isto tako dali jedan dio svoje vlasti. Ova je bila ipak daleko manja od svećeničke vlasti.

Primanjem vlasti dobili su zaređenici i mnoge milosti od Boga da uzmognu dužnosti svoga zvanja vjerno izvršivati. Zato i piše sveti apostol Pavao Timoteju, koga je posvetio za biskupa: „Opominjem te, da ponovno probudiš milost Božju, koja je u tebi polaganjem mojih ruku." Kao što je apostol Pavao, tako su kasnije apostolski nasljednici, biskupi, zaređivali neke za biskupe, neke za svećenike i đakone.

Tko ide u svećenike, mora biti od Boga pozvan za ovu veliku svećeničku službu. Sveti

apostol Pavao piše: „I niko sam sebi ne daje časti, nego koji je pozvan od Boga, kao i Aron." (Hebr. 5, 4). Poziv Božji očituje se u sposobnostima i privrženosti za svećenički stalež. Najobičniji i najredovitiji put da neko postane svećenik je ovaj: najprije se kroz mnogo godina sprema u različitim naukama, napose bogoslovskima. Kroz to se vrijeme mora vježbati u kršćanskim krijepostima. Iza toga prima od biskupa niže redove, po kojima prima različite dužnosti u službi Božjoj. Neko vrijeme iza toga postaje subđakon, to jest podđakon — manji od đakona u vlasti.

Subđakon kod svečane svete Mise čita poslanicu i poslužuje đakonu. Ko je zaređen za subđakona, obvezan je kroz čitav život svaki dan moliti svećeničku molitvu, tako zvani brevijar i ostati neoženjen. Subđakon bude kratko vrijeme iza toga zaređen za đakona. Đakon ima vlast krstiti, propovijedati i dijeliti sv. Pričest. Napokon bude đakon zaređen za svećenika.

Kako biskupi zaređuju đakone za svećenike.

Nije nam moguće ovdje iznijeti čitav onaj prekrasni obred, koji se vrši, kad biskup podjeljuje zaređenicima sakramenat sv. Reda. Iznijeti ćemo samo ono, što je glavno kod svega toga.

Biskup čita sv. Misu. Zaređenici stoje pred njim kod oltara. Nakon mnogo prošnja i molitava, maže im biskup ruke posvećenim uljem. Zatim im daje kalež s patenom (zlatnim tanjurićem), na kojem je hostija. Dok zaređenici drže kalež s patenom na kojoj je hostija, govori im biskup: „Primite vlast prinositi svetu Misu kako za žive tako i za mrtve!"

Poslije stavlja ruke na glavu svakom pojedinom i govori mu: „Primi Duha Svetoga! Kome oprostiš grijehe, bit će im oprošteni; a kojima zadržiš, bit će mu zadržani!" Pri koncu sv. Mise kleknu svi mladomisnici, a biskup ih blagoslovi riječima: „Blagoslov svemogućega Boga Oca i Sina i Duha Svetoga sašao na vas, da budete blagoslovljeni u svećeničkom staležu; i da prinosite ugodne Žrtve za grijehe i uvrede naroda svemogućemu Bogu, kome neka je čast i slava u sve vijeke vjekova. Amen."

Iza ovoga svečanoga blagoslova govori im biskup: „Predragi sinovi! Brižno razmišljajte o redu koji ste primili, kao i o teretu koji vam je postavljen na ramena. Nastojte sveto i bogobojazno živjeti i svidjeti se svemogućemu Bogu, da tako uzmognete primiti njegovu milost, koju neka vam se udostoji udijeliti po svojem milosrđu."

Po svetom ređenju primaju dakle svećenici vlast prinositi Bogu najveću žrtvu sv. Misu, opraštati grijehe i dijeliti druge sakramente.

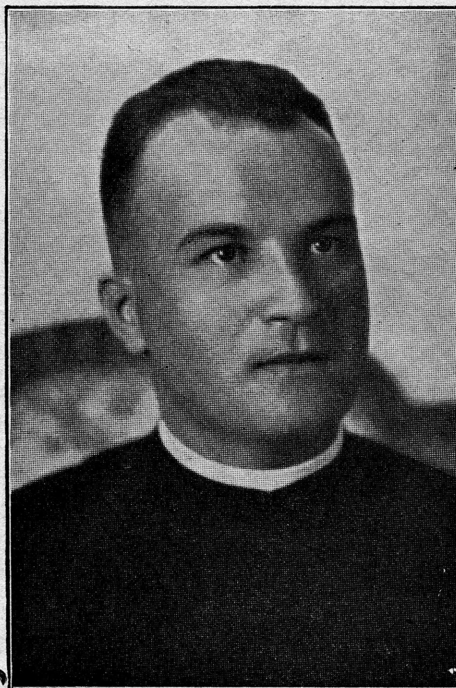
Svećenike moramo poštivati.

Svećenici imaju dužnost, da čitav svoj život rade za slavu Božju i spas naših duša. Da se uzmognu što više posvetiti ovoj velikoj dužnosti, traži Crkva od njih da ostanu neoženjeni.

Svaki vjernik katoličke Crkve treba da časti svoje svećenike i da se pokorava svojim duhovnim poglavarima — ispovjedniku, župniku, biskupu i papi. Isus je rekao apostolima i njihovim nasljednicima: „Ko vas sluša, Mene sluša. A ko vas prezire, Mene prezire." (Luka 10, 16.).

Zašto nisu odmah pokopali svoga misijonara.

Njemački list „Diener Gottes" donosi ovaj događaj: Misijonar radeći za vjeru Kristovu među indijskim plemenom Potovatomier naglo je obolio i umro. Njegovi su ga župljani odnijeli u crkvu i okitili ga svakovrsnim cvijećem.

NOVI SENJSKO-MODRUŠKI BISKUP
DR VIKTOR BURIĆ

Nekoliko dana iza toga došao je k njima misijonar iz susjedne pokrajine. Kad je došao u crkvu, opazio je, kako se već tijelo pokojnoga misijonara počelo raspadati. Zabrinut zapita ljude, koji su ondje stajali: „Zašto ga još niste pokopali?" — „Mi ga ne možemo pokopati," odgovoriše mu. „Ko će nam inače govoriti o dragom Bogu, pokazivati nam put u nebo i opraštati nam grijehe?" — „Draga djeco! Ta on sada ne može više ništa učiniti. On je mrtav." — Indijci su poniknuli glave.

„Pa mi bismo išli u crkvu kao i prije!" rekoše misijonaru. „Dok bismo gledali svoga mrtvoga misijonara, bilo bi nam kao da nam još i sad govori o Bogu. Njegova prisutnost sjećala bi nas svega, što nam je govorio."

Ovi su ljudi uistinu znali cijeniti svećenika. Kad je biskup doznao, kako visoko cijene svoga svećenika, poslao im je odmah drugoga svećenika — misijonara.

J. Rukelj.

Kršćanska obitelj

Moja majka

Sjećam se je još od najranijih godina. Bili smo daleko od njene rođene zemlje, od njenih roditelja; u domovini mog oca. Duboko mi je ostalo u srcu kako me je kao petgodišnjeg dječaka uzela na krilo i pričala mi o svojoj zemlji koju nam je bila daleko, iza Austrije i Madžarske, — o Hrvatskoj. Govorila mi je o svom jeziku, pjevala mi pjesme svog zavičaja, a ja sam se osjećao nesretnim, što ne znam jezika svoje majke i već sam tada uviđao da pripadam drugom narodu, a ne onom u kojem sam bio, jer sam krv svoje majke. Možda sam je baš za to toliko volio.

Ona je bila ondje, u tuđini, često žalosna. Ja sam gledao njenu tugu, milovao joj dugu, još tada lijepu crnu kosu, a onda me ogrlila i ljubila. Često bi joj pri tom suza niz lica kanula, pa bi mi govorila o svojoj majci, mojoj baki, koju još tada nisam poznavao.

A nikad ne ću zaboraviti onog dana, kad nam je poštar donio u crno obrubljen list. Kako je problijedjela, kad je opazila onaj crni križić, pod kojim je bilo napisano ime njezinog oca. Sjela je uz prozor i nepomično gledala preda se. — Ja sam osjećao da je taj list strašan i gledao sam je u nekoj bojazni. A onda je naglo ustala, privila me čvrsto na svoje grudi i zaplakala gorko, kao još nikada. — Ljubila me i rekla mi je, da mi je umro djed. Otada je bila još žalosnija, ali me još češće vodila u crkvu, još više mi je pripovijedala o Isusu i Mariji.

Oca je često nagovarala da odemo u Hrvatsku. A meni je sve više usađivala u srce vjeru u Boga i težnju za još neviđenim rođacima, za nepoznatom zemljom ali ipak mojom.

Međutim su prošle već dvije godine od dana, što smo primili onu žalosnu vijest, a ja sam već pošao u drugi razred osnovne škole. Kad mi majka jednom rekne, da ćemo otići u Hrvatsku, ja ne znam, kako mi je onda bilo. Možda se nisam ni ćutio toliko sretnim, koliko sam bio uzbuđen. Zadrhtao sam i pritisnuo sam njenu ruku na svoja usta. Bio sam joj tada silno zahvalan, jer sam osjećao, da mi se po njoj ispunjuje moja, tada još neodređena, ali jaka težnja. Dok smo se opraštali od drugih i na cijelom putu, premda mi je majka bila nekako zabrinuta i šutljiva, ja sam bio veseo. Nju su dočekale njezine sestre, koje su je mnogo ljubile i govorile joj da je slaba. A meni je to bilo čudno, jer mi je ona bila uvijek jednaka, uvijek mila. Ovdje je bila veselija i brzo je ojačala. Mene je i dalje odgajala kao i prije. Mnoge je večeri klekla sa mnom i mojom mlađom braćom uz krevet i molila krunicu.

I sada, kad sam kod kuće, štujem ju i volim, i sad joj s veseljem gledam milo u lice i one drage kose pomalo već pomiješane bijelin nitima.

Osjećam, da mi je ona nešto sveto i uzvišeno. Dala mi je život, usadila mi je u dušu svetu vjeru u Boga i ljubav prema svom narodu.

I bit ću joj za sve to svagda do smrti zahvalan!

I za to primi, Gospodine, svaki dan za nju molitvu mojih usana, jer me i ona vječno prati usrdnom molitvom svog pobožnog i priprostog srca, jer mi je ona uvijek ista, moja dobra majka!

J. Kadlec.

Pred oltarom

Mirisno, proljetno jutro, prostire se zemljom. Poljskim putem idem prema crkvi, što se blista na brežuljku, obasjana suncem... Tišina vlada u njoj. Kroz prozor se probijaju sunčani traci i rasvijetljuju nutrinu. Cvrkut ptica, miris cvijeća, treperenje lišća, uzbuđuje moju dušu...

Vječno svijetlo drhturi pred oltarom. Jedva se primjećuje. U crkvi sam sam. Kleknem pred oltar i molim. Oko mene vlada tišina, uznemirena pijevom ptica.

— Isuse, Ti si ovdje sam. Nikoga nema od ljudi, da Ti se pokloni. Kako si uza svu našu nezahvalnost dobar! Zasužnjio si se u svetohraništu i čekaš, hoće li doći ko god da Ti se pokloni? Kako Te mi ljudi malo ljubimo. Za nas si se žrtvovao — dao si i razapeti se zbog grijeha naših na Križ, a mi Te ostavljamo i zaboravljamo... Što da Ti poklonim, dragi Isuse, u ovaj čas, dok sam kod Tebe? Čime ću razveseliti srce Tvoje, što me ljubi ljubavlju neizmjernom, jer se i probosti dalo zbog grijeha mojih!

Pogled mi počiva na vratima tabernakula. Srce mi nemirno drhturi od želje, da nešto poklonim Isusu.

— Oh, da sam pjesnik, pa da mogu spjevati divnu hvalospjevku ljubavi Tvojoj, to bih smjesta učinio. Poklonio bih Ti sve pjesme života svoga! Da sam bar glazbenik, pa da te slavim milozvucima, kako su Te već mnogi i proslavili. Il' da sam slikar ili kipar, moje bi Te umjetnine prikazivale u času žrtve za grijehe svijeta, jer tu se najviše očitovala ljubav Tvoja. Da sam govornik, ja bih govorio bez prestanka i jedino — novim izrekama — o bogatstvu ljubavi Tvoje. Da sam mudrac, pa da mogu svim ljudima dokazati, da si Bog i čovjek u jednoj osobi, rođen od Djevice, za nas se žrtvovao na drvu Križa, Sebe nam predao za hranu po Euharistiji, treći dan uskrsnuo od mrtvih i poslao nam Duha svoga — Duha ljubavi — odmah bi se dao na taj posao, te ga radio noć i dan — neprestano!... Sve ja to nisam, dragi Isuse! Jadan sam stvor, koji Te je više puta zaboravio i ostavio. Siromah sam, koji ništa nema, osim srca mala i nestašna, što traži ljubav, kao leptir slatki sok... Ovo moje, malo i nestašno srce, uzmi sebi i očisti ga, da se sjaji poput žežena zlata, preporođeno u ljubavi Tvojoj.

Karlo Ivančić.

Gospa dobrog savjeta

Umjerenost

Umjerenost možemo promatrati općenito kao krepost, koja mora svim našim kreposnim djelima upravljati, a možemo je promatrati i kao zasebnu stožernu krepost umjerenosti. U tom smislu ona svladava u čovjeku sjetilne požude, koje ga osobito snažno vuku, da zabrazdi s pravoga puta. Tako ova stožerna krepost n. pr. — sa jednom od svojih kćerka, čistoćom — drži čovjeka, da se ne poda putenim strastima svoga tijela ili ga pak ravna kod jela i pila, da ne prekorači pravu mjeru. O čistoći, toj najljepšoj vrsti umjerenosti, promatrat ćemo napose, a sada ćemo se samo što bolje zagledati u umjerenost u glavnom smislu.

Ovakva umjerenost ravna kod čovjeka pravo upotrebljavanje hrane i pila. Bog nas je stvorio na ovoj zemlji kao ljude, koji imademo smrtno tijelo. To tijelo neodoljivo traži jelo i pilo. Ovu je težnju u čovječju narav usadio sam Gospodar prirode. Njegova je ustanova, da si čovjek može uzdržati tjelesne sile samo jelom i pilom. Bez toga bi tijelo klonulo. Samo se po sebi troši, a još više ga troši rad, koji puta bolest i razne druge neprilike i muke ovoga zemaljskog života. Sve se te istrošene sile obnavljaju hranom i pilom. U čovjeka je ipak požuda za tim tako snažna, da može vrlo lahko prekoračiti pravu mjeru. Tečnija ga jela nekako pomamno privlače k sebi. Dobar napitak je za mnogoga čovjeka silno zamaman. Kako da zadrži pravu mjeru ? U tom će ga pogledu voditi umjerenost. Ne stavi li se čovjek pod vodstvo umjerenosti, vrlo lahko može postati pravom životinjom. U hrani i pilu mu je sve. Ondje traži svoje zadovoljstvo i sreću. Sad jede preko reda ili traži samo što bolja i tečnija jela. Jede velikom brzinom, jer i u tom nalazi posebni užitak. Još je gore glede pila. Ono mu ne služi, da ugasi žeđu i nadoknadi tijelu izgubljenu snagu, nego mu služi samo i jedino za neumjereno ugađanje sjetilnosti. Ne možemo ovdje promatrati na dugo ovako griješnu neumjerenost, jer se pretpostavlja, da čovjek, koji teži za boljim duhovnim životom, u tom pogledu ne griješi. Navest ćemo riječi sv. Bernarda, koje će nam dati neki putokaz umjerenosti. Svetac piše: „Uzdržavam se od vina, jer ono vodi u razuzdanost. U slučaju, kad sam bolestan, uzmem malo vina, prema opaski Apostola. Mesa ne uživam. Ni kruha ne uzmem previše, da mi ne otešća tijelo za molitve. Što više ni vode ne ću previše piti, jer treba i u tom odricanja." Ljudi u svijetu ne će se moći u svemu baš do sitnica držati ovog uzora. Svetac je naime bio strogi redovnik, trapista. Čovjek u svijetu imade drugačije zahtjeve i uvjete svoga života. Ipak mu je svetac dao u tom putokaz. Umjerenost traži od čovjeka i odricanje jela i pila. Ne dolaze u obzir samo opojna pića, nego i sama voda. Jednom riječi: Nužnim zahtjevima tijela neka si čovjek zadovolji, ali neka ne uzima ono, što bi moglo samo sjetilne požude hraniti. Ne može tako putem savršenstva. Što više i kod nužnih tjelesnih zahtjeva neka bude što skromniji, i neka često svoj obrok i svoje utaženje žeđe začini s odricanjem. Na taj način, može i u svjetovnom staležu bar donekle nasljedovati sv. Bernarda. „Kraljevstvo nebesko nije jelo i pilo," kaže sv. Pismo. Prema tome će svaki onaj, kome je stalo do duhovnog života, rado pružiti ruku umjerenosti, da ga ona vodi.

Umjerenost je i vrlo lijepa krepost. Ona je posvećena umjerenošću i postom samoga Sina Božjega. Ona daje čovjeku okretnost i volju za rad. Umjeren čovjek nije trom za posao. Ono, što je duhovno, na neki se način hrani umjerenošću. Umjerenost je i vrlo korisna po tjelesno zdravlje. Čovjek mora po prirodnom zakonu jesti i piti, ali umjereno. Zato i vidimo, da umjereni ljudi obično dugo živu i krepkima se osjećaju. Neke bolesti ni ne možemo liječiti, nego li umjerenošću, što više postom i nemrsom.

Na putu duhovnoga napretka moramo živjeti umjereno. Umjerenost će nas uputiti u razborito odricanje, barem unutrašnje odricanje naše volje. Čovjek mora paziti, da kod tjelesne okrepe ne pođe tragom životinje, nego tragovima djece Božje. Gospodin može nagraditi umjerenost već na ovom svijetu i za ovaj svijet, kao što je to načinio kod Danijela i triju mladića u Babilonu. Obično tako čini i kod drugih ljudi, uzdržavajući njihovo zdravlje radi umjerenosti. Napose pak umjerenost čovjeka upravlja u duhovnom životu. Ona otstranjuje sve zapreke na putu kreposti, čovjeka umjerena približuje sve to više samom Gospodinu.

Dr D. Hren.

XIV. Hodočašće u Lurd

Trinaest puta je već pošlo iz naših strana hodočašće u Lurd k Našoj Gospi Lurdskoj. A sada spremamo četrnaesto hodočašće. Ono će poći u mjesecu kolovozu (augustu) ove godine. Poći ćemo, jer i nas Gospa Lurdska zove na ono sveto mjesto, gdje Je slave na osobiti način već blizu osamdeset godina razni narodi iz dalekih zemalja. Ne ćemo, da zaostanemo za njima. I nas poziva Gospa kao i njih riječima, koje je rekla Bernardici: „Hoću da mi dolazi ovamo mnogo naroda. Hoću da dolaze u procesijama!" Spremajmo se dakle na četrnaesto hodočašće u Lurd, koje polazi u mjesecu kolovozu (augustu) iz Zagreba.

CVIJET IZ JERUSALIMA

blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar

KRALJICI HRVATA U JERUSALIMU!

Adresa: DRUŠTVO SV. JERONIMA,
ZAGREB, Trg Kralja Tomislava broj 21

Iz Apostolata sv. Ćirila i Metodija

1050 godišnjica smrti Sv. Metodija

Dne 6. travnja godine 885. preminuo je blaženom smrću sveti naš apostol Metodije. U Velehradu, svojoj nadbiskupskoj prijestolnici, zaklopio je svoje umorne oči, okružen svećenstvom i vjernim narodom. Stari Slaveni, vazda junaci, a ipak nježne mekane duše, stali su lijevati gorke suze nad gubitkom svoga apostola i oca. Sveti je apostol i potpuno zaslužio, da poteku suze njegovim duhovnim sinovima. Čovjek, koji je toliko radio i trpio za slavu Božju među Slavenima, treba da bude oplakan od svoje djece.

Svetac je rodom Grk. Odrekao se svijeta i živio je kao tihi povučeni redovnik. Sa svojim svetim bratom Ćirilom, poslan je među stare Slavene, naročito u Moravsku, kao vjerovjesnik. Što je bio sv. Pavao cijelom starom svijetu, to je bio sv. Metodije sa svojim Bratom starom slavenskom svijetu. Prerana smrt sv. Ćirila teško je ožalostila njegovo srce. On se daje na to, da nastavi njihovo zajednički započeto djelo. U propovijedanju je neumoran, u trpljenju nenatkriljiv, u patnjama nedostiživ. Neprestano moli, radi i trpi. Jedinstvo svete Crkve katoličke propovijeda on i riječju i djelom i teškim trpljenjem. On putuje po nekoliko puta u središte svete Crkve k dragom „Apostoliku", da od njega Petrovog nasljednika dobije i svoje poslanje i odobrenje svoga rada. Ondje on dobiva i dozvolu staroslavenskog bogoslužja. Njemu su na srcu Slaveni i Rim, središte kršćanstva. Krivo optužen, rado polazi u Rim. Ondje ispovijeda svoju pravu vjeru, privrženost svetoj Stolici, ondje se zavjetuje Gospodinu na apostolsku revnost, ondje dobiva apostolski blagoslov.

Predaja o svetom životu i radu Metodija i svetog mu brata Ćirila, sačuvana je kod svih naroda, koji govore slavenskim jezicima. Luč svete vjere, temelj svake prosvjete, imadu svi slavenski narodi bilo izravno, bilo neizravno od svete Braće. I za nas, Hrvate, sveta su Braća neizrecivo zaslužna. Naši su pređi u vrijeme djelovanja svete Braće bili u velikoj većini kršćani, no od svetaca su primili temelje svoje prosvjete, i to one zdrave kršćanske prosvjete. Kažu povjesničari, da su sveta Braća pokrstila ostatke Hrvata pogana.

Dne 6. travnja 885. zaplakali su stari Slaveni uz smrtnu postelju svoga oca i apostola. Slaveni bi imali i danas razloga plakati i te kako gorko plakati. Djelo velikoga muža sv. Metodija ne izgleda onako, kako ga je on zasnovao i proveo u život. Veći dio njegove slavenske djece okrenuo se od Apostolika u Rimu...

Molimo se i radimo oko toga, da se djelo svetoga Metodija opet provede u život. Putokaz nam daje naš Apostolat sv. Ćirila i Metodija.

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

ENGLESKA

Unionistički pokret. Pokret za povratak k jedinstvu s Rimom raste u Engleskoj od godine na godinu sve više i više. On se osobito širi među mladim anglikanskim svećenstvom. Nedavno je 17 anglikanskih svećenika poslalo biskupu u Nottingenu zajedničku molbu, da ih primi u krilo katoličke Crkve. U tom smislu molitelji pišu između ostaloga i ovo: „Ovo je volja Božja, da se anglikanska Crkva pomiri s Rimom, od koga se otrgla po nasilju." O tom pokretu piše biskup Nottingena u svom listu tumačeći ga time, što svi danas uviđaju, da je Isus Krist ustanovio jednu savršenu organizaciju, kojoj je povjerio dužnost da naučava sve narode.

POLJSKA

Pedeset-godišnjica grkokatoličke Stanislavovske biskupije. Do 1885. g. bile su u Galiciji samo dvije grkokatoličke biskupije: Lavovska i Peremišljeska za sve grkokatolike, kojih je broj nadvisio 3 milijuna. Biskupija u Peremišlju osnovana je još god. 1086., a Lawovska 1151. god. Na molbu grkokatoličkih biskupa papa Leon XIII. god. 1885. 27. III. imenovao je za prvog Stanislavskog grkokatoličkog biskupa Julijana Peleša. Sadanji ondješnji grkokatolički biskup dr Grgur Homišin je četvrti biskup ove biskupije. Biskupija imade oko milijun vjernika, bogoslovno sjemenište i razne crkvene institucije. Sestre Vasilijanke vode žensku učiteljsku školu, dok sestre Službenice presv. Bogorodice vode po svoj biskupiji zabavišta.

12 **sekti u Volinju.** U Voliniji radi danas 12 raznih sekata, koje imadu 23.096 članova. Te su: evanđeoski kršćani, evanđeoski kršćani prozvani Duhovci, baptiste, crkva Božja, slobodni evanđeoski kršćani, adventiste sedmoga dana, Kristova crkva evanđeoskoga ispovijedanja, narodna crkva, istraživači Sv. Pisma, štefanovci, nogoumivaoci, istočno-poljski baptiste. Među članove „Narodne crkve" pripadaju ponajviše Česi, koji su prešli najprije na „pravoslavlje", a s pravoslavlja u tako zvanu „Narodnu crkvu".

RUSIJA

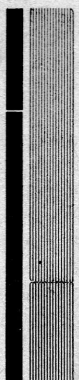
Dimitrij knez Obolenski. Staro rusko plemstvo upoznalo se u izagnanstvu sa životom katoličke crkve, odbacilo je tradicionalne pravoslavne predrasude i našlo put k svetom sjedinjenju. Tako je ovih dana stupio u katolički benediktinski samostan u Amayu nad M. u Belgiji Dimitrij knez Obolensky, gdje je položio vječne zavjete po obredu istočnom. Stariji njegov brat je u istom samostanu već od god. 1928. Opet novi apostoli svetog sjedinjenja!

Ne samo za Duhove i ostale blagdane

već i za druge dane

služe Vam „TIVAR“ odijela,

jer su jeftina i pošteno izrađena.

Naše cijene odijela za radne dane:

ODIJELA ZA RADNE DANE . . .	Din	**120 - 160**
VUNENA ODIJELA	„	**170 - 390**
DJEČAČKA ODIJELA	„	**110 - 290**
HLAČE	„	**75 - 160**
DJEČJA ODIJELA	„	**60 - 130**
KAPE	„	**10 - 18**
NEPROMOČIVI HUBERTUSI . . .	„	**320 - 260 - 160**

TIVAR ODIJELA

ITALIJA

„Komisija za Rusiju" u Rimu. Kako saopćuje „Acta Ap. Sedis", nastale su u „Komisiji za Rusiju", koja je osnovana god. 1925. neke promijene. Prema tim promjenama bit će katolici latinskog obreda u Rusiji odsada podređeni pod vlast „Komisije za Rusiju", koja se odsada spaja s „Kongregacijom za izvanredne crkvene poslove", tako da će odsad tajnik ove Kongregacije biti podjedno predsjednik „Komisije za Rusiju". Katolici bizantsko-slavenskoga obreda ili inih istočnih obreda na teritoriju Rusije potpadat će odsad pod „Kongregaciju za istočnu crkvu".

BUGARSKA

Isusovci u Bugarskoj. Od novembra 1933. nalaze se u Bugarskoj i Isusovci. Svoju rezidenciju imadu u Sofiji u ulici Marina Drinova. Superior je O. Ivan Župan, Slovenac latinskog obreda, koji govori dobro francuski, njemački i bugarski. Dobar je propovjednik, te drži po raznim mjestima duhovne vježbe. Njega dolaze slušati ne samo katolici, nego i inovjerci. Njemu pomaže o. Jordan Karamitrov, rodom Bugarin, koji ima istočni obred. Od prošle godine imadu Isusovci u Sofiji dječačko sjemenište. Sada imadu 10 pitomaca, 5 latinskog a 5 istočnog obreda.

ZLATICE

(Nastavak.)

U planini.

Otkako je Zlatica prvi put obolila, običavao je otac s njome ljeti otići u visoke gore. Uzeo je sobom i Ljerka. Njega je naime u svem izjednačio sa kćerkom svojom. Ljerko je imao sve jenako kao i ona, samo nije stanovao u dvorcu, nego u seljačkoj kući svojih roditelja. Gospodin Ivan je obično iznajmio u Planini, visokom gorskom selu, jednu vilu. Po mjesec dana običavao je on boraviti ondje, a drugi mjesec je došla onamo i njegova sestra Nevenka. U visokim gorama, gdje je ona mogla na razne izlete, nije bila tako neugodna i nesnosna, kao kod kuće. Polazila je na razne visoke vrhove, uživala je u prirodi i nije toliko tražila bučna društva. I ako je koji puta Zlatici ogorčila dane, nije to bilo tako često, kao kod kuće. Najljepše je bilo Zlatici, dok je boravio s njom otac. Onda je imala potpuni mir i slobodu za svoje nabožne vježbe. Otac je nije ni malo smetao, nego još i bodrio, što više češće se i sam tome priključio. Ljerko je i onako živio slično kao i Zlatica. Zato je njoj u Planini bilo vrlo lijepo. S ocem i Ljerkom je udisala gorsku svježinu, šetala, uživala u prekrasnoj prirodi, odmarala se i lijepo oporavila. Jutro je započela u crkvi kod svoga Premiloga. Kako je u Planinu došlo više svećenika na oporavak, imala je prigodu slušati i više svetih Misa. Pobožno je i s velikim čeznućem primila u dušu Božanskoga Gosta. Nakon zahvale obavila je redovito pobožno razmatranje o vječnim isti-

nama. Molila je Gospinu i zlatnu krunicu, a onda tek došla u vilu na zajutrak. Tu je uz oca i Ljerka uzela tjelesnu okrepu, a onda se njih troje zaputili na šetnju. Planina pruža neprestano nove užitke u lijepoj prirodi. Tu imade pitomih poljana sa zelenim i cvijetnim sagovima, imade i nepreglednih šuma tamne crnogorice. Na mahove se pojavljuju gorde pećine i strašne provalije. Poslije svakog zaokreta na tamošnjim puteljcima nailazi čovjek na nove, sve to ljepše vidike. Ondje tjeraju svakoga njegove oči sve dalje i dalje, sve više i više. Najviši vrhovi bratske Slovenije stoluju u onom kraju. Ondje je domovina miomirisne murke i baršunastog runolista. Ondje će se u kojoj nizini zabijeliti ivančice, mirisati narcise i ljubice, a u visinama će odsijevati bijele pećine, svjetlucati vječni snijeg i led. Prirodnih užitaka imade ondje na pretek. U toj čarnoj alpinskoj pjesmi Zlatica je uživala, ali neprestano je upravo u tim krasotama gledala veličinu i ljepotu Božju. Tako je činio i Ljerko, a na to se dosta priviknuo i gospodin Ivan. Zato Zlatici nije bilo ni teško svakim časom skrenuti misli svoje i svojih prema Isusu u presvetom Otajstvu. Iz visina su baš i svaki čas zapazili po koju crkvu, gdje Gospodin stvarno boravi. Oko im je zapelo na mahove za župnu crkvu u Planini, za čas su zapazili crkvu na udaljenom bledskom otoku, a onda znamenito prošteniště na Brezjah i tolike druge bijele kućice Gospodnje. Zlatica je bila i ovdje ocu kao neki anđeo utjehe. Kad je pak ona osjetila bol u srcu svome, onda je ponavljala odluku iz božićne propovijedi svetoga biskupa: „Sve ću rado trpjeti za ljubav suzica maloga Isusa...”

Zlatica je tako sprovela školske praznike četiri puta u visokoj gorskoj prirodi. Kad je svršila maturu na srednjoj školi, onda je odlučio otac, da ostane u gorama tri mjeseca. U početku je bila ondje sama. Otac nije mogao nikako poći radi svojih službenih posala. Nakon dva tjedna došla je onamo tetka s Ljerkom. I Ljerko je tada položio maturu. Kako je sada bila u Planini tetka, to su često bili izleti u nacrtu. Tetka je u istinu uživala u visokim planinama. O Velikoj Gospi one godine predložila je Zlatica, da svi pođu zajedno na Brezje u Gospino svetište. Tetka je bila nekako mekana, pa se nije protivila. Što više na nagovor Zlatice i ona se ondje ispovijedila i pričestila. To je bio za Zlaticu tako sretan čas, da je nebeskoj Majci zahvalila s jednim velikim zavjetom.

Nakon povratka iz Brezja odlučili su se svi po tetkinom prijedlogu, na Triglav. Uredila se i oveća družba. Bilo je tu nekoliko Slovenaca i nekoliko Hrvata iz Zagreba. Cijeli je izlet na zamolbu gospođe Nevenke vodio domaći župnik. Vodio je on svoju družbu iz Mojstrane kroz Vrata. Koliko je bilo užitaka do Aljaževog doma, to se jedva može opisati. Kasnije nastaje put sve teži i teži, ali i planinarsko uživanje sve ljepše i ljepše. Na Kredarici je cijela družba prenoćila. Još prije zore služio je župnik svetu Misu u kapelici kraj ledenjaka na nebotičnoj visini. Zlatica i Ljerko primili su iz njegovih ruku svetu Pričest. Nakon svetog čina u cik zore zaputili su se svi na vrh Triglava. Koliko li je bilo uživanje za oko, kad je rujna zora sve vrhove zaodjela u ružičasto ruho, ni to se ne može tačno opisati. Takvu sliku mora čovjek vidjeti na svoje oči. Pogledi pak iz Triglava od Aljaževog stupa bili su također neopisivi. Treba povući crtu do udaljenih vrhova Švicarske, i njome kružiti do granica vidljivoga svoda nebeskoga, onda čovjek dobije veličinu pogleda s Triglava. A zrak je bio vrlo čist i jako proziran. Vidjeli su zato i naše lijepo Jadransko more sa svojom obalom i s plavkastom pučinom. Uživali su svi, uživali nepojmljivo. Tetka Nevenka je time bila tako razdragana, da je Zlaticu nekoliko puta poljubila, uz riječi:

„Hoću ti kao majčina zamjenica utisnuti cjelov u ovim nebotičnim visinama.”

To je bio zadnji cjelov, netom na Brezjah obraćene, i sada tako razdragane, Nevenke. Nitko to nije ni slutiti mogao. Kod povratka prigodom prelaza na Mali Triglav, odronio se ispod nje kamen, i ona se jadnica strovaljala u veliku dubinu. Užas je uhvatio sve prisutne, no pomoći nisu mogli ništa. Dok su okolnim putevima došli do nje, ona je već izdisala s riječima:

„Isuse, oprosti mi! Isuse, smiluj mi se!”

Zaprepaštena Zlatica i sva zaplakana prišapnula joj je još:

„Tetice, kaži: Isuse, ljubim Te!...”

„Isuse, ljubim Te...” opetovala je teško Nevenka, dok joj je župnik podijelio odrešenje...

Zlatica je zaboravila na sve nepravde, koje joj je tetka nanijela. Plakala je za njom gotovo jednako kao i za majkom. Njezina je bol bila tako velika, i tako iskrena, da ju ne bi mogla ni drugačije preboljeti, nego li „za ljubav suzica maloga Isusa...”

Dr D. Hren

Prije 5
sada 7
Pyramidon
TABLETA
BAYER
za isti novac! To prokušano sredstvo protiv boli i menstruacionih tegoba sad je za 30% jeftinije! Dobiva se u svim ljekarnama u pakovanju od po 10 tableta à 0.3 gr. Pravi Pyramidon je samo sa Bayerovim križem!

„A što je s onim mladim sucem Rukavinom ?" dobaci zlobno Smoljan.

„Imali smo se uzeti, ali... na to sam ja oslijepila... a kako mogu da ga opteretim..." a grudi joj silno zadrhtale od prigušenog plača nad nevjernim vjerenikom, koji ju je ostavio — jer je ljubio samo njezino bujno tijelo i tjelesnu joj ljepotu, a ne njezinu bogatu i divnu dušu i zlatno i plemenito srce.

„To mora da je nekakav slabić", s prijezirom opazi Stiefel, „kad Vam ne će sada da pomogne!"

„Ja ne ću njegove pomoći... iz milosrđa. A nemoguće bi mi bilo poći ikome drugom... Kada sam pred dvije godine... počela križati Vučjačke ljubice i pisati o tom..."

„Ali, kakova korist od piskaranja ?" drsko je presiječe Smoljan.

Ona pokrije svoje slijepe oči obim rukama, pa zaplače gorko... kada iz daljine zaciliču gusle...

„Čuješ li ?" šapne Burkalović Stiefelu.

„Šta ? Jecanje Marijino ?" odgovori glasno pospani Stiefel.

„Je li to glazba, što slušam... u daljini ?" upita plačnim glasom Marija.

„Da ; nekakav se prosjak-guslar dotepao u naš slavni grad", odvrati Burkalović.

III.

Tajanstveno se guslanje približavalo bliže i bliže, a gradski su vijećnici naokolo Marije zašutjeli — na deset, petnaest, dvadeset minuta... pa slušaju i slušaju ; a glasnije i sve glasnije zuje žice pune bajnog milozvučja... kao da se harmonija sfera spustila iz svemira u taj mirni kutić svijeta : žice zuje... a ritmički im milozvuk kao da nosi i sjedinjuje u sebi sve — od praha do Stvoritelja, od zrna pješčanih do jasnih zvijezda na tamnom nebosklonu.

„On gudi, što ja ćutim," klikne s ushitom Marija. „Oj, zaustavite ga... pozovite ga unutra !"

Stiefel skoči iz sna, pa kad je razumio, da se guslar ima da pozove, istrči na hodnik i na dvorište, te stane vikati u sav glas, kao da gdje gori :

„Tko si, Božji ili vražji ? Amo dođi, da nam ovdje zasviraš !"

Za nekoliko se trenutaka Stiefel teturajući vratio, a za njim je došao i guslar — pa smjerno ostao na hodniku pred otvorenim vratima sobe : čvrst i krepak momak od trideset godina, crnih kovrčastih vlasi, oka sokolova, finoga lica s orlovskim nosom i francuskom bradicom — ali desna mu je strana obraza bila crna kao ugljen. Sa zgnječenim mehkim klobukom u desnoj ruci, a s guslama i lukom pod lijevim pazuhom, stajao je u žućkastom svijetlu lampe i bijelom svijetlu mjesečevu kao kakav trubadur iz davnine obučen u grubu modru košulju i otrcano prosjačko odijelo. Smeđe su mu se krupne oči pomicale u smetenosti i začuđenju od jednog gradskog vijećnika k drugome, dok se nijesu zaustavile na krasnom, ali žalosnom licu Marijinom... u uzbuđenosti i zadivljenju.

„Deder nam, momče, zagudi svoju najljepšu !" zapovijedi kratko Burkalović.

Guslar spusti klobuk na pod, primi luk desnom rukom i namjesti gusle pod bradom — pa potegne po žicama... a po blijedoj se mjesečini stala razlijegati glazba poput starodrevne arkadske pjesme, kojom se u pramaljeće opjevavala radost i ljubav — glazba lahka i umiljna, da se u kratko promijeni u ozbiljnu i tugaljivu... koja je tresla ljudskom dušom i lelijala pupoljima cvijetnim — da se konačno pretvori u Schubertovu „Podoknicu", prijeđe u „Krasni sarafan", a prestane u pretihanom „Ej uhnem". Dotaknuo se svih neizrečenih i neizrecivih čuvstava u ljudskom srcu — taj odrpani guslar u mjesečini pred vratima ; a gradski su vijećnici sjedjeli poput opranih kamenih kipova, dok je lice Marijino obasulo rumenilo od silnog ushita, koji je prekipio i stao se valjati na njene slijepe oči u suzama uzvišenog oduševljenja.

„To je vrlo neobična stvar, da guslar zabludi k nama", reče oštro Smoljan, koji se prvi otresao toga čara. „Dolaze ovamo cigani, pa što ne mogu da isprose — to pokradu. A ti — tko si i otkuda si ?"

„Na to je vrlo teško odgovoriti, jer ja neprestano putujem od mjesta do mjesta — barem za sada," odgovori on uglađenim glasom, koji je i nehotice odavao dobar uzgoj i odlučnu volju.

„A svuda po tim mjestima sviraš za novac i — prosiš ?" zapita zlorado Smoljan.

„Sviram, ali ne za novac... a nikada ne prosjačim," bila je kratka vojnička otpovijed.

„Pa šta ti onda pomaže to tumaranje ? Od čega živiš !?" upita znatiželjno Korunšić.

„Ne znam, da li biste me razumjeli... od sunca i svijetla i cvijeća i glazbe i misli..."

Tuj Smoljan mahne prezirno s rukom, a Burkalović nastavi ispitivanje :

„Kako može čovjek da živi od sunca i svijetla ?"

„A kako može čovjek da „živi od svake riječi, koja izlazi iz usta Božjih ?" reče mirno guslar.

(Nastavit će se).

Svetište Majke Božje Lurdske - Zagreb

Milodari za gradnju Hrvatskog Zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske

MJESEČNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA:

Po Din 5·— Antunčić Roko, Glogoški, Zorbas Matija, Željeznik Ivka, Matežić Ivan, Lovreković Katica, Matijević Ana, Boncelj Marija, Fišter Leopold, Čamnadjija Verdo, Lang Dragutin, Vigrijević Josip Dinstl Katica, Domić Josip, Gašparac Anka, Pen Marija, Hoffer Ivana, Đoršić Magdalena, Ideg Marija, Kožić Marija, Kozelka Anka, Bockaj Dragutin, Kromar Ana, Jagatić Mila, Gulin Ljubica, Kolen Marija, Strnad Zora, Turzan Jelka, Kuserbaj Milica, Jurčić Ljubica, Simunčić Filko, Talan Roza, Stalcer Vjekoslav, Kropl Pave, Stajner Štefa, Cifrek Fabijan, Janko Hrbut, Rogina Štefa, Sorin Klara, Županić Slavko, Kosoković Gjuro, Mavrić Adela, Sršek Marija, Dostal Anka, Vitojević Dukan, Ilić Ivan, Tenšek Evica, Bedijanec Andrija, Jurak Ljudevit, Baričević Anka, Čemerika Monika, Rahjeer Marija, Usinec Marija, Čurcibašić Anuška, Čiop Margareta, Boranić Franjo, Hojski Olga, Plećko Vjekoslav, Šarinić Petar, Babić Franjo, Zubak Petar, Zmišlja Stjepan, Idaković Marija, Futek Antonija, Čoh Katica, Stepanić Kornelija, Zobec Gjuro, Mlaker Slavica, Marković Pavica, Ledinek Franjica, Čanađija Filipina, Bogdanović Valerija, Krivić Šinmu, Lozer Magdalena, Nikolić Marija, Preglej Željko, Blagos Josipa, Vulić Antun, Jagarić Josipa, Stanković Amalija, Gosnih Franjo, Pavunić Antonija, Vrućina Zora, Lenček Paula, Garašić Ana, Vindrik Manda, Pavlović Katica, Koželj Josip, Stazić Anka, Vorik Marica, Nikšić Ana, Franković Magdalena, Vrućina Josipa, Šolta Vladimir, Jagodnik Zora, Korenić Josipa, Dežnjeg Pepica, Postražni Matilda, Ureić Zlata, Zora Šimenc, Skender Mate, Grčević Dujo, Carić Nikola, Šuvak Marija, Braćun Antonija, Pešić Ana, Šušnik Margareta, Tribuljak Jelka, Pene Marija, Kras Zvonimir, Burger Franjo, Bonbeg Elza, Markoci Stjepan, Margetić Anđelka, Markoci Milka, Kovčaić Ruža, Zebić Marija, Pielik Rozika, Ivić Marija, Sesan Katica, Slibrić Magdalena, Kvaternik Eugenija, Gendić Ema, Mandelić Ivan, Drnić Ivan, Šegović Rozalija, Sirk Vinka, Milan Turković, Stunić HEmilija, List Fanika, Haušek Đuto, Bedjanec Marija, Petanović Mirko, Tarade Maksimilijan, Matijašić Franjo, Gržan Ivan, Slavuljević Nikola, Kuhar Aleksa, Mlać Jure, Križ Lacko, Šintić Branko, Barica, Vlašić Alojzija, Paulić Jelka, Morović Marija, Jančin Franceska, Hnik Ladislav, Preglej Dragutin, Curi Josipa, Zmijanović Marica, Kutnjak Jelka, Odžić Marija, Ruphert Antonija, Kovačić Marija, Markulin Miljenko, Gašpert Danica, Matešić Agata, Šimuđić Marija, Rajko Antun, Rezdroz Beta, Vrcibradić Jelka, Grandić Olga, Vidmajer Ljuvica, Košutić Petar, Knažević Marija, Peršić Uršika, Gragor Amalija, Vuletić Marko, Vrhovnik Franjo, Ilić Dragica, Mitak Marija, Peklar Loviše, Novak Nikola, Stevan Janko, Košuta Ana, Rukavina Slava, Rožić Milka, Obitelj Vukić, Jug Josipa, Rončević Tonkica, Verković Ljerka, Golub Josip, Željka Magdalena, Krepek Kristina, Vuletić Ana, Panić Josipa, Kenig Slava, Drasković Milka, Malec Sandol, Solarović Katuša, Fijan Katica, Rukavina Jerko, Zakšek Marija, Vidmar Petar, Jutner Terezija, Živčić Štefanija, Finčić Marija, Anlantner Dragutin, Kurpeš Danica, Mužina Jelka, Juriša Stjepan, Vrbanc Rozika, Mavrić Josip, Dutković Ružica, Vruman Margareta, Leljak Elizabeta, Filko Matilda, Štelcl Matilda, Lopatni Ljuba, Šimon Gjuro, Grivald Vika, Zanoski Marija, Frančak Barica, Guba Julka, Draganović Jelka, Pužar Ivana, Balasko Marija, Lupanc Ana, Gunić Josip, Banjšak Marija, Cesarec Julka, Švec Anton, Župac Amalija, Horvat Sofija, Citar Josip, Rukljić Marko, Švarcenberg Josip, Klarić Gabrijel, Purc Marija, Dijanović Milica, Kujer Pepica, Jakovac Ana, Kralj Antonija, Stukli Rudolf, Piškar Marija, Talijak Ana, Mokrović Tješimir, Maglaić Marija, Mestrić Agata, Misak Franjo, Mlinarić Josipa, Mlinarić Anka, Vlatez Marija, Stahan Anica, Majnarić Gustav, Novosel Andrija, Tilija Regina, Novak Magdalena, Rakić Matilda, Kodić Katica, Jopst Albina, Kink Beta, Kink Micika, Freš Franjo, Krsnik Rudolf, Kovačević Ljubica, Beleznaj Silvija, Jurić Fanika, Fistrić Terezija, Kunštek Cecilija, Domitrović Franjo, Hrlić Nikola, Gradiški Janko, Suina Katarina, Kovač Mihael, Petrunić Štefica, Petrunić Dora, Matota Ruža, Petanjek Angjela, Masan Zora, Dobrotinšek Ivanka, German Anka, Žugčić Martin, Grabec Marija, Combaj Vida, Taburšak Ana, Vicek Jelka, Milanković Marica, Tenšek Vjekoslav, Caha Nada, Pastor Otilije, Pojnić Micika, Šafar Marija, Lisac Anka, Karni Mijo, Klancir Ljubica, Glogoški Marija, Horvat Dragica, Slavić Marija, Porodec Jelka, Majer Terezija, Turinšek Terezija, Kelemen Stanko, Vlahek Marija, Vinković Natalija, Žani Marija, Braun Grga, Burić Rozika, Topljak Emilija, Juhant Anka, Kaur Barica, Majer Doroteja, Pirjavec Adolfina, Križanić Marija, Tuđa Antonija, Bugar Jana, Filipčić Katarina, Ženčak Vincesa, Crkvenik Štefanija, Božić Vida, Talan Ljubica, Knović Josipa, Elijaš Evica, Perinimć Marija, Bosanović Dragica, Slavić Petar, Bačić Barbara, Šimihen Jelisava, Dr. Petar Knol, Kožarić Marija, Bedeković Fanika, Malovrh Ankica,

PRIGODNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA:

Po dinara 10·—

Zorić i Pučar, Ferić Katarina, Šifernik Antonija, Poić Baranović T., Obitelj Hergešić, Bat Josip, Corić Marko, N. N., Jurković Nikola, Bojtar Verona, Obitelj Kužanec, Olevkak Janko, Pavelić Grga, Andrašević Ružica, Reak Marija, Stanković Ante, Filipčić Veronika, Okroša Marin, Sviben Alojzija, Šturlan Marija, Dežman Ema, Jazbinski Paula, Wolf Ana, Pongrac Marija, Matečić Ljubica, Krošel Aneta, Fegeš Marija, Matota Katarina, N. N., Sotošek Ivana, Triner Dragutin, Mlakar Ana, Slavinec Anka, Barbara Vedriš, Herceg Marija, Albrecht Jelena, Tomić Helena, Moletić Đuro, Stanković Josipa, N. N., Rukavina Đ., N. N., Ružinski Matej, sudac okr. suda, Kršnjavi Štefa, Osterman Stjepan prof., Adler Salamon, Radio san, Dolanek Ana, N. N., Osterman Stj. profedor, Jungwirth Jakov, Milan, Bešić Mijo, Mihalić Petar, Par Franjo, Prahuspago Hanibal, C. Š., L. D., Benčić Stjepan, Sedlar Mihalj, Dr Pavešić Vladimir, Kršnjavi Štefa, Frković Dušan, Skroblin ,Mecnar Danijel, Žepić Mate, Zorić Berta, Miholić Petar, Grđan Đuro, Ibner KJulija, Serte Franjo, Lauda Josip, Medvedić Paškal, Vizjak Fanika, Uiberall Oskar, Perko, Prpić, Mihalin, Jana, Ola, Biterski Nikola, Bozak Josipa, Mesver Eugen, Žurga Josipa, Kelnod Lila, Fluks Stjepan, Viršt Marija, Polak Jelka, Zenić Mate, Hus Velimir, Ildal Milka, Jungwirth Filip, Karlić Dragutin, Petroci Josip, P. C., Frančić Karmila, N. N., Oresković Anka, Sokač Đuro, Pintar Anica, Bobašić Ante, Gamulin Mate, Janjić

Ivan, Kujer Pepica, Halapija Ivan, Strba Ivan, Sabljak Ana, Pavčić Kelka, Jakovac, Bučković Josip, Kaenić Marija, Milčić Aleksandar, Škrmbrak Anton, Svenčik Drqgo, N. N., Hercigonja Adolf, Gorički juraj, Vajdić Vjekoslav, Frigan Petar, Debrecin, Malivak Antonija, Repak Anka, Andrijašević, N. N., N. N., Pleteš Jovan, Mokrović Julka, Bezuh Nikola, Kolan, Helena, Domitrović Ivan, Planovšek Ivan, Kovačec Viktor, Hucko Marija, N. N., Tuškan Tomo, Markulin Slavo, Krneža Jelena, Kobešćak Katica, Šimunić Marija, Matas Fanika, Kelosa Tonka, N. N., N. N., Žubrinić Marija, — **Po 5 Din:** Petroci Josip, Kornfein Franjo, Zenie Meti, Hršić Josip, Kršnjavi Štefa, Sikvica Anka, Mihalinec Anka, Malinović Marija, Šenoa Vera, Mikolić Petar, Grđan Ivan, Mikešić, Mažar Marija, Paulić Iv. Dr. Žanić, Gašparović G., Maroević L., Boršić Dragutin, Kovačić, Kovač Ana, Krkvarić M., Valjo Ana, Ruzić, Kralj Slava, Mikesić Alojzija, Boršić Dragutin, Kovačić Ana, Valjo Ana, Kovač Šebrek, Mažar Marica, Paulić Ivana, Zanić Slava, Kralj Slava, Ružić, Krkvarić, Gasparović, Marojević L., Peter Ivka, Mikesić, Boršić Dragutin, Kovačić Ana, Valjo Ana, Kovač, Šebrek, Možar Marica, Paulić Ivana, Bledšnajder, Bledšnajder Žanić Slava, Kralj Slava, Ružić, Krkvarić, Gašparović, Marojević L., Peter Ivka, Mikešić, Boršić Dragutin, Kovačić Ana, Šebrek, Baljo Ana, Kovač, Kralj Slava, Mlađan, Gašparović, Krkvarić, Marojević L., Peter Ivka, Ružić, Paulić, Žanić Slava, Mikešić, Boršić Dragutin, Kovačić Ana, Šebrek Baljo Ana, Kovač, Kralj Slava, Gašparović, Krkvarić, Marojević, Peter Ivka, Ružić K., Paulić, Žanić Slava, Mikešić, Boršić Dragutin, Kovačić Ana, Šebrek, Valjo Ana, Kovač, Kralj Slava, Mlađan Roza, Gašparović, Marojević L., Krkvarić, Peter Ivka, Ružić K., Paulić, Žanić, S., Mikšić, Boršić, Kovačić, Šebrek, Kovač, Marojević, Peter Ivka, Krkvarić, Paulić Anka, Žanić Slava, Kralj Slava, Šoštarić Vladimir, Tonšetić Katarina, Meznarić Anastazija, Vulić Antun, Čubica Stjepan, Naglost Bartol, Justin Ana, Čango E., Belčić Vladimir, Mutafelija Andrija, Kopon Franjo, Prodojna zadruga Detaljnih Trgovaca, Žitković Milan, Hus Velimir. Rajko ,Salnić Franciska, Čulinović Ivka, Breško Josipa, Rožić Marija, (Rovišće), Perković Antonija (Karlovac), Turkat Slava (Zlatar), Vahtarić Ana, Lešić Dora (Netretić), N. N., N. N., Ribić Cecilija, Mogut Marija, Freš, Č. S., Flosk, Fink Ivana, N. N., N. N., Šoštarić Marko, Frančić Slava, N. N., V. Č. Oberški Janko, Ditrik Hedo, N. N., Kukuljev Franjo, N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N, N. N., N. N. — **Po 6 Din:** Sertić Milan, Kovač Anka, Markulin Ana. — **Po 12 Din:** Prof. Lukas Filip, Werk Mila. — **Po 7 Din:** Olga Šbob. — **Po 5 Din:** Tadić Marko, Mortnar, Božić Katica, Šimonenko Vinko, Felja Marija, Čajko Viktor, Betović Franjo, Supančić Anton, Kosaer Justina, N. N., Tomerlin Stjepan, N. N., N. N., Ferković Jaga, J. P., Babić Slava, Skedrović Anka, Murgić Marija, Penezić Ljuba, Glavač Đuro, Berković Jelka, N. N., N. N., N. N., Gunjčić Terezija, Gunjčić Alojzija, N. N., N. N., N. N., Ne N., N. N., N. N., N. N., Koren Vera, Humski Ivka, Hrsen Vera, Wahl Štefica, Hrgović Stjepan, Zdanović Josip,

ZAHVALA:

U mojim teškoćama ojačala me više puta milost Majke Božje. Zahvaljujući od srca dragoj Majci preporučam se i nadalje u Njezinu moćnu zaštitu.

Koprivnica. **A. Katar.**

NAŠI DRAGI POKOJNICI:

Sela kraj Siska: Trčak Paula, učiteljica.
Zagreb: Dežman Ema, Lovreković Katica.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine!

IZGUBLJENO TREBA BRZO NADOKNADITI

Svaku izgubljenu stvar treba brzo nadoknaditi, a naročito uslijed bolesti izgubljeno zdravlje

Različne bolesti, koje ruše ljudski organizam ostavljaju iza sebe duboke tragove i posljedice U času, kad je bolesnik prebolio bolest, događa se vrlo često, da oporavak ne ide brzo i sigurno Oslabljenje tijela, a prema tome i svi njegovi dijelovi ne rade, kako bi trebalo. Rekonvalescent nema apetita te ni volje za jelo, a naravna je posljedica toga, da tijelo ne primajući dovoljno hrane, ne može da se oporavi, pa u koliko mu se ne vrati odmah apetit, treba mu davati sredstva, koja brzo djeluju na jačanje krvi i unose u nju dovoljnu količinu željeza. Takav preparat, koji krvi daje željeza, poznat svim liječnicima, isproban s uspjehom od stotina tisuća osoba, je „**Enegin**" za jačanje krvi, živaca i apetita. To je preparat, u kojem je uspjelo spojiti željezo s još nekojim hranivim sastojinama u takvoj formi, da ga želudac lako prima i pruža krvi. Dajući krvi željeza jača se krv, a time i cijelo tijelo. Odrasli uzimaju „**Energin**" 3 puta na dan po jednu veliku kašiku prije jela. Djeca 3 puta na dan po 1 malu kašiku prije jela. „**Energin**" hranljivo sredstvo za krv i živce s uspjehom se upotrebljava kod slabokrvnosti, opće tjelesne slabosti, kod oporavka iza bolesti nervoze, razdražljivosti, besanice, kod zaostajanja u tjelesnom razvitku, engleske bolesti, pomanjkanja i nedovoljnog mlijeka kod dojilja, poslije malarije i pomanjkanja apetita i na kraju za opće jačanje tijela i krvi.

Tko je **slabokrvan, blijed, slabih živaca i bez apetita**, podajte mu za jačanje krvi „**Energin**".

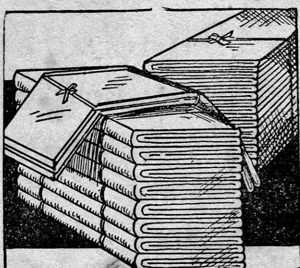
„**Energin**" dobiva se u svim apotekama u zatvorenim (originalnim bocama) od pola litre. 1 boca „Energin" 35 Din. Poštom šalje: Laboratorij „Alga", Sušak.

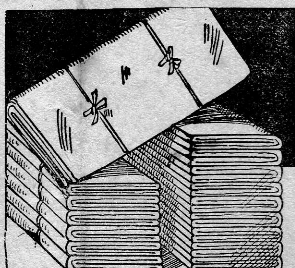
3 velike boce „Energin" 110 Din.

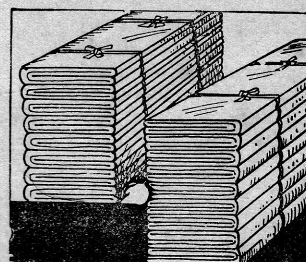
6 boca „Energin" 220 Din i 1 boca badava. 12 boca „Energin" 440 Din i 2 boce badava.

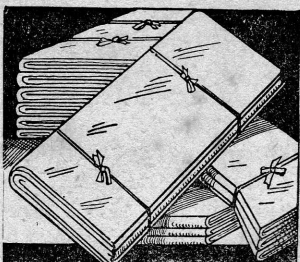
Reg. S. Br. 4787/32.

Jeftina ponuda doista dobre robe:

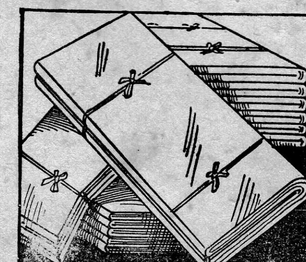

11-1 Kupon od 10 m bijelog šifona, podesnog za svaku porabu, širina 80 cm **Din 90·—**

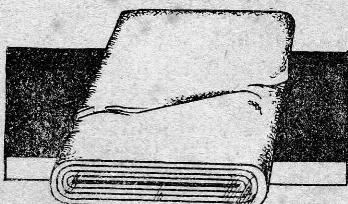

11-2 Kupon od 4 m dobrog pamučnog platna za 2 plahte, šir. 146x148 cm **Din 60·—**

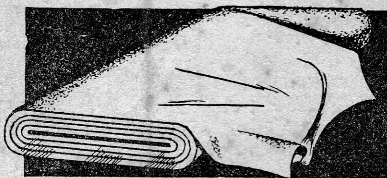

11-3 Kupon od 5 m dobrog platna za 2 jorganske prevlake, širina 180 cm **Din 120·—**

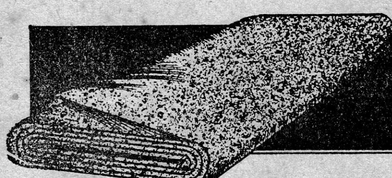

11-4 Kupon od 10 m finog šifona prikladnog za žensko rublje, širina 80 cm **Din 120·—**

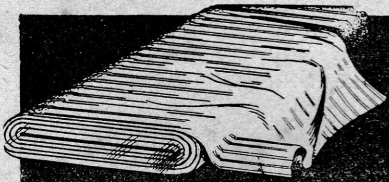

11-5 Kupon od 4 m čvrstog pamučnog platna za 2 plahte, širina 148 cm **Din 68·—**

11-6 Kupon od 10 m vrlo finog šifona za žensko rublje, širina 80 cm **Din 150·—**

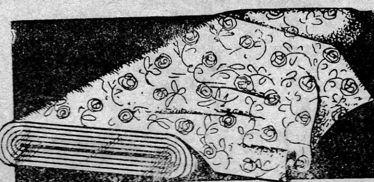

12-7 Batist u bojama za žensko rublje, metar **Din 6·—**

12-8 Engleski tusor-poplin u svim bojama, za žensko rublje, metar **D 11·—**

12-10 Švicarski markizet bijeli ili ekri za zastore, šir. 150 cm, metar **D 20·—**

12-4 Oksford za moderne muške košulje, metar **Din 6·—**

12-2 Moderno uzorkovani poludeleni za praktične haljine, stalna boja, metar **Din 6·50**

12-1 Lijepi kretoni za pregače i kućne haljine, metar **Din 6·—**

Robu šaljemo uz pouzeće. Jamčimo za dobrotu robe. Ako ne odgovara, dajemo zamjenu, ili vraćamo novac. Pošiljke šaljemo franko počam od **Din 250·—** *vrijednosti. Od ponuđene robe šaljemo Vam rado i* **besplatne uzorke,** *po kojima ćete moći prije kupnje provjeriti dobru kvalitetu. Također možete dobiti* **besplatan katalog,** *u kojemu dajemo veliki izbor naše ostale robe. Zatražite ga običnom dopisnicom, dobit ćete odmah i besplatno.*

Kastner i Öhler, Zagreb Ilica 4

Najveća trgovačka i otpremna kuća u Jugoslaviji